

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Samenwerking raden in gevaar

Studenten Groep T misnoegd over VVS

De studentenraad Groep T is niet te spreken over de moeizame agendering van een werkpunt over studentenarbeid en het sociale statuut van de student, en denkt momenteel na over hoe de verdere samenwerking tussen beide raden moet verlopen. Mocht de raad beslissen op te stappen, dan betekent dat een derde vertrekkende in drie jaar tijd.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Voorzitter van de Studentenraad Groep T, Kevin Grossard, liet vijf dagen voor de Algemene Vergadering (AV) weten dat hun studentenraad graag nog een punt over het sociale statuut van de student wilde agenderen: "We vroegen om het standpunt dat VVS momenteel verdedigt, in te trekken, om er beter over na te denken. Binnenkort wordt immers in de Kamer gestemd over een aanpassing van de wet, die in februari in werking zou treden. Het zou beter zijn om die zaken concreter uit te werken. De volgende AV vindt pas plaats na de examens, waardoor er geen mogelijkheid tot aanpassing meer zou zijn."

Thijs Smeyers, voorzitter van de Studentenraad Associatie Leuven vindt het vreemd dat VVS oorspronkelijk het punt van het

studentenjobstatuut niet aan de agenda wou toevoegen. "Er deden geruchten de ronde dat Milquet daarover in de volgende weken een beslissing over zou nemen op haar kabinet. Het punt naar een volgende AV verdagen zou dus zeker te laat zijn. Ofwel was VVS niet op de hoogte dat het kabinet Milquet een beslissing zou nemen, ofwel waren ze wel op de hoogte en wouden ze het punt bewust verdagen. In beide gevallen is er een probleem."

De inhoud van de kritieken spitte zich onder andere toe op de korting die wordt toegestaan aan arbeid bij studenten. Voor 23 dagen in de vakantie en 23 dagen daarbuiten heeft een jobstudent recht op een verminderde bijdrage aan de Rijkskas voor Sociale Zekerheid (RSZ) van 2,5 procent. Wie echter meer werkt, verliest het recht op die korting, waardoor de volle pot betaald moet worden. Het systeem werkt dus voorlopig ongelijkheid in de hand.

MACHT

Gertie De Fraeye, voorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) heeft echter statutair gezien niet de macht om zelf zaken te agenderen nadat de agenda verzonden is: "Om alle raden de kans te geven zich in bepaalde dossiers in te werken, bepalen de statuten — die door de studentenraden zelf

Hoe het zover — net name tot in Wallonië — is kunnen komen wordt ons duidelijk gemaakt door Jonas Boonen, preses van VTK. "We hielden een cantus met de presessen en de vices, maar niet zomaar een gewone cantus. Bij een riCARcantus wordt er cantus gehouden in een rijdende camionette, erg lollig op ronde punten. Enkel bij de tempi wordt er dan even gestopt langs de kant van de weg of op een parking. De chauffeurs blijven natuurlijk wel nuchter. Wat represailles betreft, daar wil ik momenteel geen verdere commentaar op geven."

SLEUTEL

Nathalie Nees, vicepreses bij Farmacie gaat verder. "Bij de tweede tempus hebben we dan de presessen gevraagd in één wagen te

Iedere dag opnieuw zorgt de stadswacht ervoor dat het leven in Leuven in goede banen wordt geleid. Wij stonden voor dag en dauw op en lieten ons gewillig op sleeptouw nemen. Lees het hele verhaal op pagina 8.

(XAVIER VANKERSBULCKE)

De stadswacht, uw vriend

mee worden opgesteld — dat agendapunten minstens tien dagen voordien doorgestuurd worden. De voorzitter stuurt deze dan 8 dagen voor de AV door."

"In uitzonderlijke gevallen kunnen op de AV zelf ook nog punten aangebracht worden. Daarvoor is wel een meerderheid van de stemmen van de AV nodig. Maar dat is natuurlijk niet de beste manier van werken."

De studentenraad Groep T wist echter pas erg laat van deze

stemming: "Het was voor ons dan ook onmogelijk om dat voor de deadline door te sturen."

PROBLEEM

Gertie: "De studentenraad Groep T is de voortrekker geweest om dit te agenderen. Het is dan ook hun verdienste dat er duidelijke uitgangspunten vastgelegd zijn. Er wordt nog wel gekeken naar de details van het statuut. Het jobstudentenstatuut hangt immers samen met een aantal andere dossiers. Bovendien zijn er alternatieven mogelijk om in het jobstudentenstatuut een aantal systemen te combineren — zowel de korting als niet-discriminerende maatregelen."

Het probleem is daarbij echter niet van de baan: "Na drie kwartier discussiëren kon, met de hulp van de GSR en de HGSR, het punt met een erg nipte meerderheid geagendeerd worden. Toen na een discussie van drie kwartier, het punt eindelijk werd geagendeerd, is men

vertrokken vanuit het ResPact-memorandum. Een aantal vage bepalingen werden herschreven en samengevoegd. De andere raden stemden met de aanpassing in. Wij blijven — met uitzondering van de korting op de RSZ — op onze honger zitten."

Dinsdag is er een AV van Groep T. Bij deze studenten wordt momenteel volop nagedacht over hoe de samenwerking met VVS verdroeft. Kevin weet alvast niet welke kant het op zal gaan: "Dat zal op de AV bekeken worden."

VVS ligt al langer onder vuur. Er is traditioneel veel kritiek op de dagelijkse werking, en stafmedewerkers zouden steeds een grote invloed hebben gehad op de inhoud van bepaalde dossiers. Eerder stapten ook al de Leuvense Overkoepelende Kringraad (LOKO) en de studentenraad W&K uit de organisatie, waardoor de representatie nog verder in het gedrang zou komen.

Presessen ontvoerd!

Omdat je je vicepresessen niet mag beledigen door een activiteit met enkel presessen te organiseren, stelden de tweeden in rang van LBK, Apolloon, VTK, Medica en Farma een exemplaire straf. Op zeer gewiekste wijze slaagden zij erin hun presessen achter te laten op een parking aan de rand van de E411 met enkele slaapzakken, stokbrood, beleg en een meer dan behoorlijke voorraad alcohol. Maarten Fontaine, het Apolloonse slachtoffer legt uit: "Ze waren van plan om ons pas rond elf uur 's morgens terug op te halen. Zolang hebben we echter niet zitten wachten daar in Namen. Na wat rondbellen stonden we al om drie uur terug in Leuven."

stappen, zagezegd omdat we iets 'speciaals' hadden voorbereid. De chauffeur van die wagen is dan met de sleutel bij ons komen zitten en vervolgens zijn we weggereden. Ik veronderstel dat we nu gedurende het hele volgende semester op ons hoede mogen zijn."

De verbazing bij de vroege thuiskomst van de presessen was groot in het kamp van de vicepresessen. "De dag erna hielden we een 'waar is de preses' cantus, maar die waren dus al een tijdje in Leuven," zegt Joaquin Christiaens, vicepreses van LBK. "Des te meer verrassend omdat de presessen het gedurfd hebben die ene camionette onbewaakt achter te laten in Wallonië. Gelukkig is de wagen niet gestolen, anders had het nog een dure grap kunnen worden." (RB)

Wij knippen er even tussenuit. We wensen jullie fijne eindejaarsfeesten & succesrijke examens.

(advertentie)

GROEP T

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

De LAATSTE Veto van 2008

Lezersbrief |

Rector Vervenne

Het is niet omdat ik oud-student ben van professor Vervenne dat ik hem nu ga verdedigen. Ik ben te weinig vertrouwd met het actuele reilen en zeilen aan de K.U.Leuven en met zijn functioneren als rector. Maar net als velen ben ik toch verbouwereerd door de gebeurtenissen van de voorbije dagen.

Met deze evaluatieprocedure wilde men zich, bij positieve evaluatie, een verkiezingsbeurt besparen. Maar tegen welke prijs bij een negatief resultaat: voor de persoon van de rector, voor de universitaire gemeenschap, die nu blijkbaar met een kater achterblijft, en voor het imago van de KUL naar de buitenwereld toe. Bovendien voedt zulke gang van zaken allerlei insinuaties over complotten en gemanoeuvreeer, zoals vanaf de eerste dag al bleek in enkele krantenfora.

Het is de voorbije dagen al meermaals opgemerkt: de hele procedure is tweeslachtig. Enerzijds opteert men ervoor om de rector democratisch te laten verkiezen door de hele universitaire gemeenschap, anderzijds laat men hem vervolgens tussentijds evalueren, met onmiddellijke bindende gevolgen, door een beperkt, niet

door diezelfde gemeenschap aangesteld college. Hoe zouden we reageren indien een analoge procedure werd ingevoerd voor, bijvoorbeeld, het parlement? Die tweeslachtigheid wortelt blijkbaar in een tweeslachtige visie op het wezen van een universiteit: is zij een intellectuele onderzoeks- en communicatiegemeenschap, een universitas studiorum, die uit haar eigen midden diegene kiest door wie zij zich wil laten leiden en bezielen, of is zij een bedrijf waarvoor een raad van bestuur een manager zoekt? Het zal vandaag de dag wellicht het een én het ander zijn. Maar het is nu wel duidelijk welke klemtoon het zwaarst weegt.

Jef De Roos (*sic.*), voorzitter van de Raad van Bestuur, noemde in *Veto* de procedure een teken van het hoge niveau van de instelling: "Wij evalueren zelfs onze hoogste gezagsdragers." Alsof dat al niet altijd gebeurde, namelijk door de rector na elke ambtstermijn te onderwerpen aan de evaluatie door de hele universitaire gemeenschap in het stemhokje. Toen kon de zetelende rector nog als gelijke de strijd aangaan met tegenkandidaten, nu staat een publiek geblameerde rector tegenover kandidaten die nog niets heb-

ben hoeven te bewijzen.

Want hoe mooi men het ook verpakt, de niet-verlenging van Vervennes mandaat is een publieke blaam. Ik probeer me voor te stellen hoe het moet zijn om nu straks weer aan je eigen universiteit met collega's samen te werken of als docent voor studenten te gaan staan.

Voor zover ik Vervenne ken — destijds als prof en verder uit wat ik de laatste vier jaar hier en daar heb opgevangen, via de media maar een enkele keer ook van een insider — ging hij in elk geval met zijn personeel en studenten op een humanere manier om dan wat hemzelf nu vanwege zijn katholieke (christelijke) universiteit ten deel valt.

Wellicht is de kater nu zo groot dat men zich in de toekomst wel zal hoeden voor een herhaling. Intussen werd echter wel een integer mens geslachtofferd op het altaar van een bepaalde managementsideologie. En ik geloof niet dat rector Vervenne bij het aftreden een premie zal meegraaien zoals dat bij negatieve evaluatie in zulke kringen vaak gebruikelijk is.

LUC MEEUSEN, ALUMNUS KUL, BRECHT |

Kort Onderwijs |

**VALIDERING
GEVALIDEERD**

Feest bij de Nederlands-Vlaamse AccreditatieOrganisatie (NVAO). De bilaterale instantie die instaat voor de visitatiecommissies en het vervolgens erkennen van de opleidingen in het Vlaamse en Nederlandse hoger onderwijs is op haar beurt door Europa erkend. Als eerste organisatie werd de NVAO vorige week opgenomen in het Europese Register van KwaliteitsOrganisaties. Dit register heeft de bedoeling om studenten die vrij rondzwerven binnen de Bologna-ruimte te helpen bij het valideren van hun diploma in andere lidstaten.

GENT, FIETSSTAD

Een paar weken geleden viel er hier nog te lezen dat Gent verdikt was door de grote hoeveelheden studenten die naar de stad waren afgezakt en zo de aula's te klein maakten. Om het verkeer in de stad te verlichten heeft de UGent nu een plan ingediend bij het Pendelfonds van Vlaams minister van Verkeer Katleen Van Brempt. Met

het dik half miljoen euro dat de universiteit nu ter beschikking krijgt, zullen nieuwe fietsenstallingen en 400 pendelfietsen aangekocht worden. Met deze fietsen zullen proffen van de ene aula naar de andere moeten rijden, om zo hun studenten tegemoet te komen. Zij kunnen zo rustig op hun plaats blijven tussen colleges.

OPROER

Niet enkel in *Veto* komen er reacties op de evaluatieprocedure van rector Vervenne, ook in de academische gemeenschap zelf beginnen zogenaamde *grassroots* bewegingen te ontstaan. Onder andere de Vereniging Academisch Personeel Leuven (VAPL), alsook een groep van ZAP-leden heeft al een online petitie opgestart waarin gepleit wordt voor een opener systeem. De oprichters pikken niet dat er naar de universitaire gemeenschap niets gecommuniceerd werd over de inhoud van het rapport. Ze willen dat de evaluatieprocedure wordt afgeschaft, dat er een duidelijk profiel voor een rector wordt voorgelegd en dat de

positieve zaken die Vervenne tijdens de afgelopen drie jaar gerealiseerd heeft worden erkend.

**WETENSCHAP
MISBRUIKT**

Niet enkel over de rectorsevaluatie van de K.U.Leuven werd er de afgelopen dagen in en buiten de academische wereld druk gediscussieerd. Toen Omega Pharma bij het begin van de week op te propen kwam met de E-Waves Phone Chip werd deze met veel scepsis onthaald.

De chip, die in de buurt van de batterij van de GSM moet gekleefd worden, zou in staat zijn om schadelijke — en mogelijk kanker- verwekkende — straling tegen te gaan. Deze stelling werkt echter meteen al tegengesproken door verscheidene specialisten en de Wereld GezondheidsOrganisatie die melden dat er totaal geen zekerheid, of indicatie, bestaat dat GSM-straling effectief schadelijk is voor mens en of dier.

Bovendien, zo melden verscheidene onderzoeken die deze week gedaan werden op de chip —

Splinter |

**Wetenschaps-
paradigma**

"Veroordelen zonder nader onderzoek is een van de hoogste vormen van onwetendheid", zei Albert Einstein. Als een van de grootste wetenschappers worden zijn ontdekkingen veelvuldig overgenomen, doch deze simpele quote heeft niet veel gehoor gekregen. De wetenschap blijft haar conservatieve maatstaaf hanteren t.o.v. nieuwe bevindingen, goed wetende dat elke fysische wet slechts een hypothese blijft.

BIJNA-DOODERVARING

Wetenschappers bezitten vaak een reflexbeweging om elke uitspraak die niet past binnen hun positief denkbild, ogenblikkelijk neer te sabelen. Laat ik hier het voorbeeld aanhalen van het fenomeen bijna-doodervaring. Leg dit voor aan een doorsnee arts en de spot straalt weldra van zijn gezicht af, zonder ook maar één letter erover gelezen te hebben. Hij zal u van repliek dienen door in een voorspelbaar arsenaal van argumenten te spitten en onbedacht woorden als 'zuurstoftekort' en 'hallucinaties' aan te halen. Ironisch genoeg postuleert de objectieve arts hier argumenten gevoerd uit een emotionele basis. Niet minder dan de angst dwingt hem om zich niet buiten zekerheidsgrenzen te begeven.

Indien men hiervoor open zou staan en de verschillende facetten ervan zou nakijken, beseft men dat er in deze ervaringen een erg significant bewijs te vinden is dat het bewustzijn wel eens niet geproduceerd zou zijn door onze hersenen, maar dat deze laatste slechts als boodschapper zouden dienen. Deze bevinding zou juist van een enorme waarde kunnen zijn voor verder onderzoek. Hierbij beweer ik zeker niet dat men al het 'paranormale' moet beginnen omarmen. Denk maar aan de arts

die vorig jaar beweerde terminale patiënten te genezen d.m.v. goddelijke gidsen. Ik pleit hier enkel voor het kwijtspelen van de starre wetenschapsblik en het simpelweg openstaan voor andere invalshoeken op de werkelijkheid.

Of zoals de filosoof Whitehead het zei: "Sceptici en gelovigen zijn gewoon hetzelfde. Op dit moment zijn wetenschappers en sceptici de leidende dogmatici. Vooruitgang is in onbelangrijke details toegestaan, maar fundamenteel nieuwe ontdekkingen worden weggelaten. Dit algemeen geaccepteerde dogmatisme is de dood van filosofische vooruitgang. Het universum is zo veelomvattend"

9/11

Deze visie kan men ook extrapoleren naar de mensheid. Hier neem ik 9/11 als voorbeeld. Vraag aan de persoon naast u of hij/zij van mening is dat 9/11 één opgezet spel was door de regering Bush of een schaduwregering. Deze zal u meteen aankijken of u niet dringend een psychiater moet bezoeken, want deze gedachte bedreigt het veilige wereldbeeld dat men heeft. Onderzoekt men echter al de verschillende gebeurtenissen die dag, dan kan men tot onrustwekkende besluiten komen. En hierin ligt nog een enorm gevaar op de loer. Want wat niet door de officiële informatiebronnen wordt gepropagandeerd, is gedoemd om als waardeloze uitspraak door het leven te gaan.

Laat de afhankelijkheid t.o.v. deze bronnen u sterk duidelijk zijn, want de mogelijkheid bestaat effectief dat er veel meer gebeurt, dan waar wij weet van hebben.

WOUTER DHAEEZ |

Een splinter is een opiniestuk en geeft enkel de persoonlijke mening van de auteur ervan weer.

onder andere door Guy Vandenbosch, professor elektromagnetische straling van de K.U.Leuven — neemt de straling van de GSM net toe met gebruik van de chip. Door het verhinderen van straling, moet het toestel immers harder werken en meer golven uitzenden.

Niet enkel de academische wereld, maar ook gewone mensen reageerden ontzet op het gevaarlijk inspelen op gevoelens van mensen en kankerpatiënten door

de geneesmiddelenreus voor wat "puur winstbejag" genoemd wordt.

Omega Pharma heeft ondertussen laten weten dat hun chip enkel bijkomstige en negatieve stralingen wil wegwerken, niet diegene waarmee de GSM werkt, maar dat het bijkomende studies plant.

(RM) |

Splinter |

Bezinning

De K.U.Leuven snakt naar de kerstvakantie. Het imago van onze Alma Mater kreeg de afgelopen anderhalve week zware klappen. De nationale media hadden een vette kluit aan de niet-verlenging van het mandaat van rector Marc Vervenne. Belangrijke discussies over de toekomst van de universiteit worden momenteel niet gevoerd. De K.U.Leuven lijkt wel bevoren, de volgende maanden beloven weinig beterschap.

Universiteiten zijn er om het maatschappelijk debat te sturen en het is vaak erg interessant en leuk om lezen hoe professoren elkaars academische analyses de grond inboren in zogenaamde kwaliteits-

kranten. Erg academisch valt het debat omtrent de rectorsevaluatie helaas niet te noemen. Woorden als intimidatie en chantage, geruchten en stemmingmakerij werden te pas en te onpas openlijk en zelfs anoniem gebruikt door hoogeraren van onze universiteit. De polarisatie tussen twee kampen aan de K.U.Leuven blijkt eens te meer.

STEMMINGMAKERIJ

Nu dat eerste debat eindelijk afgesloten is, steekt het tweede al de kop op: welke functie moet een rector vervullen? Is hij tegelijkertijd voorzitter van de Raad Van Bestuur en van de Associatie, handelt hij zowel strategische, financiële als maatschappelijke zaken af? Of bepaalt de rector enkel de maatschappelijk koers die gevaren wordt?

Hoe geschiedt de wisselwerking met de algemene beheerder?

Daarna zullen de nieuwe verkiezingen zelf het maatschappelijk debat aan onze instelling sturen. Die geven, meer nog dan de voorbije evaluatie, aanleiding tot intimidatie en chantage, geruchten en stemmingmakerij. En wees maar zeker: ditmaal zullen de nationale media een aandachtige toeschouwer zijn van begin tot einde.

De vorige rectorverkiezingen liepen van november tot eind mei. Mits een kleine cumul weten we vlak voor de examens van juni wie de nieuwe rector is van de K.U.Leuven. Tegen eind juli zou die zijn bestuursploeg moeten hebben samengesteld. Eer de nieuwe ploeg echt aan het besturen is, is het volgende academiejaar al een tijdje

aan de gang. Het is maar te hopen dat de huidige ploeg tot en met eind juli weinig last ondervindt van de lopende verkiezingen en van de uitslag van de rectorsevaluatie.

Afgelopen woensdag vond er normaliter een panelgesprek plaats over het Leuven Universitair Systeem (LUS) en het multicampusmodel, om het academisch personeel op de hoogte te brengen van de recente ontwikkelingen over de toekomst van de universiteit. Omdat er echter gevreesd werd dat het debat ging uitmonden in een andere discussie, werd het verdaagd naar een latere, momenteel nog onbekende datum.

Als het LUS een discussiepunt wordt tijdens de nakende rectorverkiezingen en het aan de volgende rector is om te beslissen welke

koers ermee gevaren wordt, komt de K.U.Leuven nodeloos te laat. 2013 is geen verre toekomst meer voor een dergelijk ingrijpend dossier. Ondertussen moet er ook waakzaam worden toegekeken dat de Associatie K.U.Leuven niet alles naar zich toetrekt.

2008-2009 mag niet de geschiedenis ingaan als het verloren jaar van de K.U.Leuven. Na een deugdloze kerstvakantie is het aan de beleidsmakers om het tij te doen keren in het tweede semester.

KEN LAMBEETS |

Een splinter is een opiniestuk ten persoonlijke titel. Misschien zou de auteur ervan zich beter zorgen maken om zijn eigen examens dan over het lot van de universiteit.

Interview met Paul De Knop, rector VUB

“Leuven is een plattelanddorp”

Met al de Leuvense rectorperikelen zou je bijna vergeten dat er vorig jaar rectorverkiezingen plaatsvonden aan de universiteiten van Brussel en Antwerpen. In een tweedelige reeks voert Veto een gesprek met beide kersverse rectoren. Eerst van de partij is Paul De Knop, voormalig kabinetschef van minister Anciaux, decaan van de faculteit lichamelijke opvoeding en huidig rector van de Vrije Universiteit Brussel (VUB).

KEN LAMBEETS & ROEL MOEURS |

Veto: Wat vindt u van de Leuvense rectorsevaluatie?

Paul De Knop: «Ik spreek me niet uit over hoe een andere organisatie zich moet organiseren of hoe de evaluatie moet verlopen. Ik voel enerzijds wel iets voor het evaluatiesysteem van Leuven. Ik ben voorstander van assessments voor beleidsfuncties en van een evaluatie in functie van duidelijke functieomschrijvingen. Eigenlijk heb ik voor mijzelf deels toegepast wat bij Marc Vervenne verplicht was. Tijdens mijn verkiezingen ben ik immers rondgegaan met de vraag: ‘Welk profiel willen jullie voor een toekomstig rector?’ Ik heb mijzelf laten valideren door een bureau. Dit om uit te zoeken of ik wel die persoon was die de universiteit zocht. Daarenboven zou ik geen bezwaar hebben tegen het feit dat indien een rector een managementvergoeding krijgt, hij hierop wordt beoordeeld»

«Ik vind wel dat men in Leuven *one bridge too far* is gegaan. Uiteindelijk wordt een rector verkozen — in België toch, in Nederland wordt hij aangesteld — door de hele universitaire gemeenschap. Als je verkozen bent door bepaalde personen, moeten diezelfde mensen je ook evalueren. Stel je voor dat Obama op het einde van zijn eerste termijn door 35 mensen in de Senaat geëvalueerd zou worden en dat deze bepalen of hij al dan niet een tweede termijn krijgt. Of je iemand laat verder gaan of niet, dat moet je vragen aan de mensen die hem hebben aangesteld en niet aan een selectief klein clubje.»

«Het principe van evaluatie zelf vind ik wel goed. In de Vlaamse Overheid gebeurt dat ook voor leidende ambtenaren.»

BEDRIJF

«Ik apprecieer het streven van de K.U.Leuven om als een bedrijf te functioneren. Mensen horen dat niet graag, maar een universiteit is een bedrijf en het financieringsdecreet verplicht ons om steeds meer te concurreren.»

Veto: Wat was uw eigen mening over Vervenne?

De Knop: «Ik vind het een heel sympathieke man en een goede collega. Ik heb hem op voorhand succes gewenst bij de evaluatie en nadien heb ik hem een sms'je

“Ik ken al mijn studenten persoonlijk”

gestuurd dat ‘een slechte wedstrijd nog geen slecht seizoen is.’ Ik kan me wel voorstellen dat de evaluatie emotioneel hard is aangekomen. Marc is nu eigenlijk het slachtoffer geworden van een goed bedoeld systeem dat net iets te ver is gegaan. Als hij nu opnieuw opkomt en massaal herverkozen wordt, is hij uiteraard wel de morele winnaar, maar als hij afgaat dan is hij helemaal gekraakt.»

Veto: Moet een rector een manager zijn?

De Knop: «In mijn eigen verkiezing ben ik aangezocht door verscheidene mensen die zeiden: ‘Wij zitten niet in een ideale situatie en zoeken naar een managerfiguur met contacten in de politiek die dingen durft doorvoeren.’ Ik hou van uitdagingen, ook fysiek. Zo ben ik de dag voor de Tour de France van Genève naar Nice gefietst,

heb je een sterke manager nodig, maar die is er al in de persoon van de voorzitter van de associatie (André Oosterlinck, red.). Ik ga regelmatig met hem in discussie en ben het zeker niet altijd eens met zijn standpunten, maar ik bewonder hem wel om zijn strategisch doorzicht. Ik heb hem al eens gezegd: ‘Ik wil wel eens een cursus rond strategisch management of schaken volgen bij u.’ Ik vind het dus een ongelooflijk knappe kerel, maar ik kan me voorstellen dat wanneer je een sterke rector en een sterke associatievoorzitter hebt, een moeilijk spanningsveld ontstaat.»

Veto: Wat zijn de uitdagingen voor

Franstalige omgeving. Er staan bijvoorbeeld nergens wegwijzers naar onze campus. De VUB is dus veeleer een politiek probleem dan een onderwijskundig probleem.

“Leuven heeft al een manager, dat is Oosterlinck”

Wij zouden veel beter in Jette zitten en alles op één campus centraliseren. Een vergadering in Jette is een traject van 16 km doorheen Brussel. Vorige week kwam een delegatie van de Associatie Antwerpen op bezoek, veertig minuten te laat. Wij hebben elke dag met der-

dan de vraag wat goed universitair onderwijs precies is. De politiek zegt ‘meer studenten per prof’, ik zeg het omgekeerde. In *De Standaard* zeggen studenten ook:

‘Ik kies voor Gent want daar kan ik me wegstoppen in de massa.’ Ik kende al mijn studenten persoonlijk. Wanneer iemand er niet was, dan wist ik dat.»

«Een student moet bij ons altijd individueel een thesis presenteren. In Nederland moeten studenten per twee, drie of vier een thesis maken, om rationeler de personeelsmiddelen te kunnen gebruiken. Zo blijft er meer over om te spenderen aan wetenschappelijk onderzoek. Waarom kan de VUB geen eigen project krijgen? Zoals bijvoorbeeld de coördinatie van alle internationale masters in Vlaanderen, onder de noemer van de University of Brussels. Dat zou pas vernieuwend zijn en rationeel: alle Vlaamse knowhow in één instelling bundelen om de internationale studenten aan te trekken. Brussel heeft een grotere naamsbekendheid in het buitenland dan België. Waarom kunnen we ook geen capaciteitsafspraken maken? De grotere universiteiten hebben immers teveel studenten en hebben noch de mankracht, noch de infrastructuur om de studenten degelijk op te vangen. Ik heb elf jaar in Nederland gewerkt, waar dergelijke afspraken onder de instellingen voor de recrutingsperiode worden afgesproken. In de commissie Soete weigert men dit gesprek aan te gaan, ondanks mijn uitdrukkelijk verzoek hiertoe. Het is enerzijds een machtsprobleem - de grotere instellingen willen niet rationeler omgaan met de Vlaamse middelen, ze willen hun machtsmonopolie behouden. Anderzijds is het een filosofisch probleem: men wil ons logo niet op hun diploma.»

«In het buitenland kennen ze Brussel. Laten we eerlijk zijn en met alle respect, maar in vergelijking met Brussel is Leuven een plattelanddorp. Waar kan je het best internationaal recht studeren, of kunst, of talen, of diversiteit? In het buitenland maakt de K.U.Leuven dan ook reclame met haar ligging dicht bij Brussel. Ik wil dus wel degelijk praten en onderhandelen over rationalisatie, maar ik ga niet akkoord met het feit dat men de VUB wil wegcijferen.»

Veto: Moeten universiteiten en hun professoren zich maatschappelijk profileren?

De Knop: «Een universiteit moet kunnen wegen op het maatschappelijk debat. Ik vind dat studenten het maatschappelijk engagement van een universiteit met zich moeten meenemen. De hoofdtak van een universiteit is uiteraard onderwijs en onderzoek. Toen de asielzoekers het secretariaat bezetten heb ik hen dat ook gezegd. Maar ik ging hen niet — zeker niet wetende dat het zou sneeuwen die nacht — zomaar de straat opsturen. We hebben een huis en een garage voor hen leeggemaakt en omgebouwd zodat ze er tijdelijk in kunnen wonen. We gaan ze geen hotel aanbieden, maar ik vind dat we als universiteit niet blind mogen zijn voor de maatschappelijke situatie.»

(PERSFOTO)

1000 kilometer door de Alpen. Ik kan niet bepalen welk profiel de K.U.Leuven nodig heeft, elke universiteit is anders. Minister Vandenbroucke zei bij het begin van het academiejaar in Gent dat de rectoren moeten stoppen met hun spierballen te rollen en de con-

currentie in Vlaanderen te zoeken. Ik heb hem toen meteen gemaild dat deze concurrentie precies geïnstitutionaliseerd werd door zijn financieringsdecreet — een gesloten enveloppe. De VUB kan enkel maar groeien ten nadele van andere universiteiten.»

«Twee miljoen meer of minder voor de VUB is van een ander belang dan twee miljoen voor de K.U.Leuven. Leuven zit daarenboven in de cockpit van 21 campusen, ik heb er maar twee. In Leuven

de VUB?

De Knop: «De minister stelt dat we concurrentieel moeten zijn en blijven met het buitenland. Onze universiteiten moeten dit echter doen met duidelijk minder middelen. Als VUB moeten we er daarenboven voor zorgen dat we een bestaanszekerheid blijven hebben. In het financieringsdecreet gaan we achteruit, net zoals alle andere Brusselse instellingen. We zitten duidelijk met een Brusselprobleem en niet met een kwaliteitsprobleem. De grond is hier duur. De Europese Commissie is hier een paar jaar geleden komen vragen of ze onze campus mochten kopen. Als Vlaamse instellingen kunnen we dat echter niet. Het is de politiek die ons deze plek heeft verschaft, mede met de uitdrukkelijke bedoeling om een sterke Vlaamse aanwezigheid te verzekeren middenin een Franstalige omgeving. Maar daar zitten we dan ook wel mee: als Vlamingen in een bijna uitsluitend

gelijke problemen te kampen. Ik vertrek thuis om kwart voor zes want anders geraak ik er niet zonder files.»

FRUSTRATIE

Veto: Wat vindt u van de rationalisatiepolitiek van Vandenbroucke?

De Knop: «We zitten als VUB in een context waar je met minder middelen ervoor moet zorgen dat je een bestaanszekerheid hebt. En dit ondanks het feit dat we duidelijk kwaliteit in huis hebben. Oosterlinck zelf geeft toe dat we sterke onderzoekers hebben. Maar als je minder onderzoekers hebt kom je niet hogerop in de rankings, aangezien alles geconsolideerd wordt. Dat levert een grote frustratie op bij onze mensen. Vandenbroucke wil rationalisatie en wij zouden daarom onze opleiding kinesitherapie, die de beste is in Vlaanderen, moeten rationaliseren. We zitten immers met het laagste studentenaantal. Ik stel me

Buurtbewoners Alma 2 zijn overlast beu

“Er moet een einde komen aan deze terreur”

Studentenrestaurant Alma staat zoals bekend niet enkel in voor het tijdig toedienen van de noodzakelijke voedingsstoffen aan uitgehongerd studierend Leuven, maar stelt haar gebouwen ook ter beschikking van kringen die een feestje willen bouwen. Dat er naar aanleiding van die feestjes vaak meer wordt afgebroken dan opgebouwd, begint de burens nu danig op de heupen te werken.

MAUD OEYEN |

Auto's vernielen, vuilnis verspreiden, roepen en tieren, in brievenbussen plassen, over hekken klauteren, fietsen op straat smijten, planten uittrekken, met flessen gooien, banden platzetten, muren bekladden, vechten. Nee, meneer, studenten zijn bij momenten geen lieverdjes. De 800 à 1.000 studenten die Alma 2 tijdens feestjes als LOKOmotion of Campustour moet slikken, blijken na het feesten niet allemaal even braaf huiswaarts te keren. Dat dit voor de buurtbewoners stilaan ondraaglijk begint te worden, werd duidelijk op het buurtoverleg vorige week.

VUILNISBELT

Alma 2 heeft wettelijk gezien het recht om twaalf keer per jaar een 'dansactiviteit' in haar gebouw te organiseren. Deze twaalf activiteiten zijn in Leuven weliswaar niet verspreid over het hele jaar, aangezien het uitgaansleven rond de exa-

menperiodes en tijdens de zomervakantie vrijwel stil ligt. Daarnaast is het ook mogelijk om activiteiten te organiseren die *niet* geassocieerd worden als dansactiviteit, ook al zorgen deze misschien voor evenveel overlast. Zo is de buurt bijvoorbeeld niet te spreken over de *American Election Night*, die de Parkstraat tot een openbare vuilnisbelt herschiep.

SPREIDINGSPLAN

Alma 2 is zich bewust van het probleem en zegt investeringen te zullen doen om alvast de geluidsoverlast te beperken. In de loop van volgend jaar zullen de ramen langs de Van Evenstraat vervangen worden door dubbel glas. Bovendien is er een ingenieus 'spreidingsplan' ontwikkeld dat moet voorkomen dat men overlast ondervindt in de straten rond Alma 2. Afwisselend zal men de Parkstraat, de Van Evenstraat en de Vesaliusstraat als enige mogelijke uitgang gebruiken. Er komen daarnaast ook camera's

(CHRISTOPHE MEUSSEN)

en meer (professionele) security.

TERREUR

De buurtbewoners lijken niet allemaal gerustgesteld. “Ik geloof niet meer in oplossingen, ik denk dat er een einde moet komen aan deze terreur,” zegt iemand. Hoewel er binnen de ring heel wat zal zijn,

is er buiten Alma 2 geen enkele met een capaciteit van achthonderd tot duizend man. De Brabanthallen zijn te ver en te duur, en Alma 3 is zelden een succes. “Binnenkort beginnen we met de verbouwing van Het Depot,” zegt Denise Vandevort, Leuvens schepen van studentenzaken, “maar ook daar

zullen ‘maar’ zeshonderd feestgangers binnen kunnen.” De bewoners zijn er zich van bewust dat studenten ook zorgen voor meer sociale controle en veiligheid, een betere verkoop en een hogere tewerkstelling, maar “het moet wel leefbaar blijven,” aldus nog een buurman.

Wim Heylen over zijn boek ‘Regeringen die niet regeren’

Egmont Revisited

In ‘Regeringen die niet regeren — Het malgoverno van de Belgische politiek’ laten Wim Heylen en Steven Van Hecke hun licht schijnen over de sociaal-economische en communautaire problemen die ons land teisterden in de periode tussen 1977 en 1981. Vorige week werd het boek officieel voorgesteld in het Federaal Parlement.

MAUD OEYEN |

De voorstelling ging gepaard met een theoretische uiteenzetting door professor Gerard en daaropvolgend een debat. Politici Herman Van Rompuy, Mark Eyskens, Louis Tobback en politiek journalist Hugo de Ridder haalden gezamenlijk herinneringen op aan een weinig florissante periode uit onze nationale geschiedenis en discussieerden geanimeerd over de verschillen en overeenkomsten tussen het malgoverno van toen en nu.

SCHOONHEIDSPRIJS

Veto: *Vindt u zelf dat er grote overeenkomsten bestaan tussen de huidige crisis en die van toen?*

Wim Heylen: «Er zijn natuurlijk heel wat overeenkomsten. Herman Van Rompuy zei ons eind juni iets heel frappants: ‘Wij onderhandelen deze week over niets anders dan over elementen van Egmont. Gewoon omdat er weinig andere oplossingen voor bestaan.’ Dat zegt het toch helemaal? Het Egmont-Stuyvenbergpact werd toen afgeschoten, maar vandaag beseft men dat de oplossingen voor het Brussels probleem beperkt zijn. De weg van Sint-Genesius-Rode, de piste van het inschrijvingsrecht, enzovoort. Dat is Egmont Revisited. Als er toen een doorbraak was gekomen, dan was het probleem Brussel-Halle-Vilvoorde nu opgelost. In het Egmontpact van 1977 was er eigenlijk een oplossing voor BHV. Die oplossing verdiende geen schoonheidsprijs, maar het was wel een oplossing. Nu zitten we er 31

jaar later nog altijd mee.»

«Toch zijn er ook grote verschillen. De Franstaligen streefden toen naar de uitbreiding van hun sociaal-economische bevoegdheden; nu willen zij dat helemaal niet. De bestuurlijke context is complexer geworden. Vroeger was er één regering, nu hebben we er zes. Bovendien is de Europese Unie uitgegroeid tot een dominante speler op het vlak van talloze beleidsdomeinen. De regio's en de EU bieden vandaag stabiliteit aan de wankelende federatie. De sociaal-economische toestand is helemaal anders. Op het einde van het malgoverno had men een dramatisch begrotingstekort van bijna 15 procent. De inflatie was eind jaren zeventig 9 à 10 procent. Vandaag zitten we aan iets meer dan 5 procent. Het aantal werklozen steeg toen met 200.000: een verdubbeling in twee jaar! Dit jaar is de werkloosheid, alle cijfers in acht genomen, nog gedaald.»

VIJF MINUTEN

«Er zijn ook nog overeenkomsten te noemen. Politiek beleid gaat trág in België. Dit is altijd zo geweest. Je lost niets op met ‘vijf minuten politieke moed’. Daarvoor is onze institutionele architectuur te complex en spelen de niet-politieke actoren een te grote rol. Ook het gebruik van de koepeltechniek is een constante. Men gebruikt één dossier om andere dossiers te blokkeren. Toen was dat het geval met de gewestvorming, nu met BHV. Je zou kunnen besluiten — zoals wij in het boek ook doen — dat de strofen verschillen, maar dat het refrein

toch akelig identiek klinkt.»

Veto: *Zijn er grote gelijkenissen tussen jullie boek en het werk van Hugo de Ridder? Hij leek te vinden van wel.*

Heylen: «We hebben geprobeerd het leesbaar te houden, en we hebben wel wat anekdotes gebruikt. Maar verder heeft het boek een heel ander karakter. Kijk maar naar de bibliografie: we hebben archieven kunnen raadplegen die pas na zoveel jaren ontsloten worden en hebben daarnaast een breed palet aan ander onderzoeksmateriaal gebruikt. Het is dus zeker niet alleen anekdotiek. Hugo de Ridder kreeg sinds zijn befaamde werken veel kritiek uit professorale hoek. Die kritiek — dat hij overdreven veel aandacht had voor personen en te weinig voor structuren — was tot op zekere hoogte terecht, maar hij kaartte wél aan dat de rol van individuen in besluitvormingsprocessen groot zijn. Een andere verdienste is dat de Ridder dingen inzichtelijk heeft gemaakt. Bovendien kunnen we zeggen dat zijn journalistiek werk erg degelijk was. Elk citaat dat we van hem gebruikt hebben in dit boek, hebben we getoetst aan de persoon die het zelf heeft gezegd. Al die mensen hebben bevestigd dat die citaten kloppen.»

SLECHT BESTUUR

Veto: *Hij was toch nogal partijdig?*

Heylen: «Ja, natuurlijk. Hij was gelieerd aan de CVP, kwam op de zitbank bij vele CVP'ers, is ook heel goed bevriend met Leo Tindemans, enzovoort. Natuurlijk is hij partijdig. Maar dat was ook een voordeel. Het was door die partijdigheid dat hij heel dicht bij alles stond. Dat konden wij natuurlijk niet doen, wij zijn allesbehalve partijdig geweest. We hebben alleen partij gekozen tegen slecht bestuur.»

Veto: *Hoe bent u ertoe gekomen om*

uw thesis om te werken naar een boek voor een breed publiek?

Heylen: «Ik ben afgestudeerd in september 2006, toen was ik dus al twee jaar met mijn licentiaatsverhandeling bezig. Nadat ik mijn thesis had afgewerkt, groeide de idee om het in boekvorm te gieten. Ik

er zo'n synthese kwam. Er bestaan kastaars van werken over de koningskwesatie, de onafhankelijkheid van Belgisch Congo, de Leuvense universiteit, etc, maar een gedetailleerd overzichtswerk met algemene referentiewaarde over het malgoverno ontbreekt.»

“Je lost niets op met vijf minuten politieke moed”

had daar zelf weinig hoop op, maar na veel vijven en zessen heb ik samen met Steven Van Hecke, die nu gastdocent is aan de Faculteit Sociale Wetenschappen, een uitgeverij gezocht en gevonden. Aan de herwerking hebben we nog een vlotte twee jaar gewerkt. Leg het resultaat naast de originele thesis, en je zal zien dat de verschillen enorm zijn. Het was een hele uitdaging om de ‘onleesbare’ verhandeling om te zetten naar een boek voor een breed publiek, maar daarnaast is er ook heel veel extra onderzoek bij komen kijken. We hebben veel meer mensen gesproken en meer archieven kunnen raadplegen.»

KASTAARS

Veto: *Hoe bent u eigenlijk op het idee gekomen om hier uw thesis aan te wijden?*

Heylen: «Er bestaan heel veel artikeltjes over allerlei deelaspecten van de periode in kwestie. De staalcrisis, de regering Mark Eyskens, de Egmont-Stuyvenbergonderhandelingen. Dat bestaat allemaal. Maar toen ik 21 jaar was wou ik dat bestaande materiaal graag eens in een synthese gieten.»

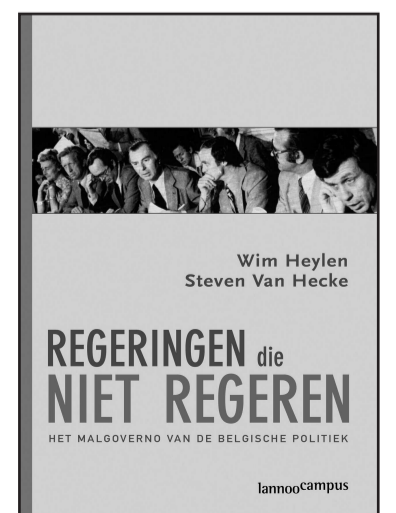
Veto: *Dat klinkt wel behoorlijk ambitieus voor een thesis.*

Heylen: «Ja, inderdaad (lacht). Maar ik vind dat je ambitieus moet zijn. Het was ook noodzakelijk dat

Veto: *Zou u over twintig jaar de huidige crisis willen beschrijven?*

Heylen: «Dat zou ik wel interessant vinden, ja. Ik zou het uit principe willen doen — of ik zou willen dat iemand anders het doet — alleen al om later te kunnen terugkijken op deze periode en na te gaan wat er allemaal gezegd is. ‘De ergste crisis ooit!’, ‘Het land staat op instorten!’, enzovoort. Ik ben écht benieuwd waar we over twintig jaar zullen staan.»

Regeringen die niet regeren — Het malgoverno van de Belgische politiek (Wim Heylen & Steven Van Hecke) werd uitgegeven bij LannooCampus (Leuven 2008).

Vanaf 2010-2011 examenregeling bekend in september

Vervroegde examenplanning krijgt vorm

Voor elke student een geschikte examenregeling uitwerken blijkt telkens weer een huzarenstukje. De vervroegde examenplanning moet daarom het plannen voor studenten, professoren en stafmedewerkers beter en eenvoudiger maken. De vervroegde examenplanning komt tot stand in het kader van de invoering van de diplomaruimte. Deze wordt volgend academiejaar al ingevoerd; op de vervroegde examenregeling moeten we nog wachten tot 2010-2011.

JURGEN D'OURS & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Door de invoering van de diplomaruimte wordt het handhaven van het huidige systeem van examenplanning zo goed als onhoudbaar. In het systeem van de diplomaruimte kan de student vrij zijn programma samenstellen, wat een hogere complexiteit van de examenregeling met zich meebrengt. De Academische Raad heeft daarom een commissie aangesteld die nadenkt over de modaliteiten van de vervroegde examenplanning.

“Examenplanning is een belangrijke materie”

De vervroegde examenplanning wordt naar voor geschoven als oplossing, omdat met de hulp van

de student een deel van de complexiteit kan worden weggewerkt. Als de student bij het samenstellen van zijn programma ook rekening houdt met de voorziene examenmomenten, kan hij zelf zorgen voor een goede examenspreiding. Studenten die het standaardtraject volgen, krijgen bovendien sowieso de garantie op een goed gespreid examenrooster. Wie voor afwijkingen van het standaardtraject kiest, kan bij het samenstellen van zijn studietraject al rekening houden met de consequenties van die afwijkingen. Het is de bedoeling dat stu-

den bij het samenstellen van een programma rekening kunnen houden met alle beschikbare informa-

tie: uurroosters, examenmomenten en vakbeschrijvingen.

GELIJKE KANSEN

Professor Luc Sels, voorzitter van de commissie die nadenkt over de vervroegde examenplanning, wil streven naar een systeem dat voor elke student de best haalbare examenregeling oplevert. “We zijn er altijd van uitgegaan dat elke student gelijke kansen moet krijgen in het toewijzingsproces van examenmomenten.” Wie door pech of door een bewuste keuze afwijkt van het standaardtraject, krijgt niet de slechtste examenmomenten voorgeschoteld: “We voorzien per examenmoment plaats voor flexibele studenten en voor standaardtrajectstudenten. Het is niet zo dat de standaardtrajectstudenten alle gunstige examenmomenten krijgen en de flexibele studenten zich met de overschot tevreden moeten stellen. Bij een mondeling examen dat vijf examenmomenten voorziet, voorzien we dus elke dag een aantal plaatsen voor flexibele studenten.”

STARTPUNT

Nu wordt bij het opstellen van de examenroosters vertrokken van de

agenda's van de professoren. Bij de vervroegde examenregeling zal dat nog steeds het geval zijn, maar de agenda's zullen veel leger zijn dan nu. Wanneer vanaf maart de planning voor de examenperiodes van het volgende academiejaar begint, wordt aan de professoren gevraagd naar eventuele congressen en om zich op de ingeroosterde examendata vrij te houden, om zo een beter uitgebalanceerd examenplanning toe te laten.

De faculteit bio-ingenieurswe-

“Gelijke kansen voor elke student”

tenschappen experimenteerde dit jaar met een vervroegde examenplanning. “Het lijkt mij dat daar vrij snel een breed draagvlak is gekomen voor het systeem en dat ook onder professoren de consensus groeide dat het aangenaam is om vroeger de planning van het hele jaar en de examendata te weten,” licht professor Sels toe.

MS DOS

Het Onderwijscomité van Ekonomika ijvert al lang voor een betere examenregeling. Vice-preses Onderwijs Peter Geerts vindt het spijtig dat de regeling pas een jaar na de diplomaruimte wordt ingevoerd en wijst op het bijna onmogelijke werk dat de examenplanners vandaag verrichten: met MS DOS een zo uitgebalanceerd mogelijk examenrooster samenstellen, rekening houdend met duizend en één factoren. “We moeten de univer-

siteit er op wijzen dat examenplanning een belangrijke materie is, naast les volgen zijn examens de hoofdbekommernis van een student,” zegt Peter. “Samen met de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen willen we nadenken over de optimalisering van de examenregelingen. Professoren Sels en Spijksma leveren prima werk, waar we graag aan meewerken.”

Kerstmarkten in Leuven

Glühwein en jenever

Wijn, jenever, leuke standjes. Het zou een beschrijving van een willekeurige zaterdagavond in ons leven kunnen zijn, maar het is ook toepasbaar op dat andere festijn van de goede smaak: kerstmarkten. Kerstmarkt hier, kerstmarkt daar. Veto hier, Veto daar. Iemand moet het doen.

JELLE DEHAEN |

Het is maandagavond negen uur. Het is steenkoud, onze adem vormt wolkjes en wij wandelen naar het binnenplein van het MTC waar Katechetika haar jaarlijkse kerstmarkt organiseert. Het eerste wat we zien zijn leuke gekleurde lampjes, dranghekken om de meutes in bedwang te houden en er is geen slechte kerstmuziek te bekennen. Deze kerstmarkt scoort alvast hoog op onze verdraagbaarheidsmeter. Ook het feit dat we na een zestal minuten alle standjes hebben bekeken, kan op onze goedkeuring rekenen. Jammer genoeg heeft dat als gevolg dat — bij gebrek aan activiteiten — de onwennigheid hoge toppen scheert onder de andere aanwezigen, waardoor het gezellige-kerstmarkt-gevoel duidelijk ontbreekt.

UITVERKOOP

Er was ook randanimatie voorzien op de kerstmarkt; zo was er een vuurshow waarvoor wij te laat

waren maar die, en dat vernamen we uit goede bron, nog best aange-naam was. Er werden ook presessen en professoren, waaronder de decaan, verkocht voor het goede doel. Proffen van godgeleerdheid die in de uitverkoop staan, het neemt epidemische vormen aan de laatste weken. Kindjes in India blij, wij blij. Van enthousiasme kon niemand ons verdenken, maar Katechetika had ons toch weer even

“Van enthousiasme kon niemand ons verdenken”

verzoend met het concept ‘kerstmarkt’.

De opbrengst van de avond wordt door Katechetika geschonken aan een sociaal project in Varenesi in India dat door de studenten van de faculteit godgeleerdheid in 2007 bezocht werd.

LACHEN

En toen brak vrijdagavond aan, de

eerste dag waarop dé Leuvense kerstmarkt op het Ladeuzeplein stond. Misschien lag het aan onze bui, misschien doen wij gewoon stoer om stoer te doen of misschien hebben we gewoon gelijk. In elk geval, wij vonden het hele gedoe redelijk onuitstaanbaar. En dan zijn we nog beleefd. Lekkere streekproductjes in onappetijtelijke potjes, prulletjes waarvan wij zelfs niet beseften dat mensen ze nodig konden hebben, mistroostige kraampjesuitbaters en dan hebben we het ergste nog niet vermeld; een bende olijkaards die, waarschijnlijk na een lang werkdag, net iets te vrolijk staan te wezen. Lichtgevende kerst-

mutts op het hoofd, het zoveelste glas glühwein in de hand en maar lachen, luider lachen en nog luider lachen. Wij haastten ons voort en hoorden twee vrouwen zeggen dat het “Toch echt te koud is om buiten te zijn.” Waarom die twee dames dan aan anderhalf per uur bleven voortslenteren terwijl ze elk kraampje aan een nauwkeurig onderzoek onderwierpen én ons de weg versperden is een raadsel.

SNOEPOED

Nu goed, ons gezeur doet er nauwelijks toe want u lust er wel pap van en trekt zoals elk jaar in grote getale naar het Ladeuzeplein. Er staan dit jaar ook heel wat optredens gepland dus vervelen zal u zich allerminst. Om toch een beetje in de sfeer te blijven, kochten wij nog een zak snoepgoed die wij op ons kot misantropisch-superieur opgeschrokt hebben. In de verte hoorden we vrolijk gelach. Iemand moet het doen.

vrstlIngn

Heb je al 'n diploma, een tijdje hoger onderwijs of werkervaring achter de rug? Of overweeg je om een tweede diploma te behalen om je groeikansen op de arbeidsmarkt te verhogen? Kies voor een korter opleidingstraject van de KHLeuven.

Korter, omdat je op basis van je eerste diploma, leer- of werkervaring EVC's of EVK's* kan voorleggen, die je recht geven op vrijstellingen. Zodat je opleidingstraject misschien wat korter kan.

Alle info vind je op www.khleuven.be/verkortetrajecten

* EVC = Elders Verworven Competenties - EVK = Elders Verworven Kwalificaties

Met een verkorte opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(MARTIN SERMEUS)

Migratieakkoord wil strijd aanbinden tegen misbruik studentenvisa

Geen studentenvisum voor bouwvakkers

Studenten van buiten de Europese Unie die in België willen studeren, hebben daarvoor een studentenvisum nodig. Soms wordt zo'n visum echter gebruikt als toegangsticket voor België en Europa, waarna de 'studenten' in de illegaliteit verdwijnen.

JURGEN D'OURS |

Frequent worden circuits ontdekt waarlangs immigranten proberen de Europese Unie of België binnen te geraken. Naar schatting de helft van de illegale immigratie gebeurt via misbruik van officiële procedures. Eén van de procedures die misbruikt worden, is het studentenvisum voor studenten buiten de Europese Unie. Om die poort te sluiten, wil minister van Migratie en Asielbeleid Turtelboom in nauwe samenwerking met de onderwijsinstellingen strenger toezien op de uitreiking en het gebruik van studentenvisa.

"We zetten een Europese richtlijn om in Belgische wetgeving," vertelt Rolf Falter, woordvoerder van minister Turtelboom. "Het kan

studenten van andere continenten moeten aantrekken. We mogen de knapste koppen niet missen."

ZWARTWERK

Twee jaar geleden werd Leuven overstelpt met Chinese studenten uit eenzelfde regio. Na onderzoek bleek dat een circuit was opgezet om via studentenvisa in België in het zwart te werken. Onlangs ontdekten men ook dat studenten uit

"We mogen de knapste koppen niet missen"

het Oost-Afrikaanse land Djibouti massaal in Rijsel wilden studeren. Reden was dat ze makkelijk naar België konden om OCMW-steun

vragen aan onderwijsinstellingen dat ze signaleren wanneer een student met studentenvisum lange tijd niets van zich laat horen. Dan is er waarschijnlijk iets niet pluis," verduidelijkt woordvoerder Rolf Falter. "De studenten zijn dan waarschijnlijk in de illegaliteit verzeild en worden soms bij razzia's op bouwerven en in telefoonwinkels teruggevonden."

ALBANO

Een student die zijn studentenvisum niet misbruikt, hoeft de nieuwe regeling niet te vrezen. "Studenten met een visum kunnen

hun opleiding afwerken," zegt Falter. Wat dan met de dertienjarige Albano Marajani uit Dilbeek? Diverse media schreven over deze Albanese lagere schooljongen en zijn uitwijzing uit België. "Dat is een complexe zaak. De moeder van Albano kreeg al vier maanden na aankomst in België te horen dat ze in België nooit asiel zou krijgen. Er bestaat evenwel een regeling dat schoolkinderen tot het einde van het schooljaar mogen blijven."

Pol Van Camp van de vzw Recht op Migratie kent geen studenten die tijdens hun studie het land werden uitgezet: "Ik ken wel enkele immigranten die met heel wat problemen te kampen kregen. Zo was er een vrouw uit Palestina die hier wilde doctoreren, maar die haar baby die ze de borst gaf, niet mocht meebrengen."

VVS

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) herinnert de Bologna-landen aan hun belofte om de procedures voor studentenvisa te vereenvoudigen. VVS vindt de huidige criteria erg streng en soms onrealistisch. Misbruiken met het studentenvisum mogen volgens hen geen aanleiding geven tot maatregelen die de goedbedoelde student straffen.

aan te vragen.

"De bedoeling van de nieuwe regeling is om zulke circuits snel op te sporen en zelfs te voorkomen. We

nooit onze bedoeling zijn om het vrij verkeer van studenten af te remmen, integendeel, we beseffen zeer goed dat we zoveel mogelijk

Nieuwe stadswijk Tweewaters onder de loep

Studenten niet welkom

Vorig jaar presenteerden de stad Leuven en vastgoedmakelaar Ertzberg de nieuwe stadswijk Tweewaters. Vorige donderdag konden mensen van Netwerk Duurzaam Leuven en andere geïnteresseerden vragen stellen. Zo werd onder meer duidelijk dat studenten in deze wijk niet welkom zijn.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

De stad Leuven is al even bezig met het systematisch vernieuwen van wijken. Een van de grootste en meest prestigieuze projecten is de ontwikkeling van het gebied rond de Vaartkom. Een privéontwikkelaar zou er tegen 2015 een hele nieuwe — en vooral duurzame — wijk uit de grond stampen, met plaats voor 5000 inwoners.

PERFORATIE

Het project bestaat uit een elftal deelprojecten. Een van de markantste gebouwen is de zogenaamde 'Balk van Beel', een langwerpige gebouw van 180 meter lang waarin zowel plaats is voor wooneenheden als lokale diensten zoals kinderopvang of een dokterspraktijk. In de grijze graansilo's worden gaten voor ramen 'geperforeerd', zodat er lofts en een hotel in kunnen komen — op het dak ervan wordt middels een achttien meter grote overhang een publiek stadsbalkon gecreëerd. Communiceren en diensten aanvragen kan allemaal via een soort intranet.

Na de 45 minuten durende presentatie was er nog een klein half uur de tijd voor een discussie met de toeschouwers. Zo stelde de voorzitter van het Netwerk Duurzaam Leuven zich vragen bij het vervoerbeleid zowel naar als binnen de wijk. Het plan voorziet voorlopig in nauwelijks één bushalte, centraal in de wijk: "Daar moet beter over nagedacht wor-

den, en we moeten ook alternatieve vormen van vervoer in het achterhoofd houden," aldus de voorzitter.

Een aantal andere mensen stelde zich vragen bij het groen. Een mevrouw maakte zich boos op het verdwijnen van een bepaald stuk groen. Erg verontwaardigd werd ze toen de vertegenwoordiger argumenteerde dat het geen nut had: "Er mag toch nog groen zijn omwille van het groen, en niet omdat het nuttig is."

INTERACTIE

In de met Engelse woorden doorspekte avond keerde de term 'sense of community' enkele keren terug. Volgens een vertegenwoordiger van de vastgoedmakelaar worden daarbij zowel gebouwen, omgeving als bewoners in het project "samengebracht", en vindt er ook "interactie tussen de delen" plaats. De man onderkende de trend ook in het huidige studentenwoongedrag: "Ook studenten vluchten nu meer en meer naar de peda's, omdat daar meer een gevoel van gemeenschap heerst."

Deze uitspraken deden heel wat mensen raar opkijken. Studententegenwoordiger Maarten Gerard betwijfelde het waarheidsgehalte ervan en maakte van de gelegenheid gebruik om te vragen of en hoe studentenhuisvesting in het grootschalige project past. De vertegenwoordiger van Ertzberg merkte veeleer droog op dat studenten in dit project bewust totaal geen aandeel zouden krijgen: "Het beleid van de stad bestaat eruit om studenten op bepaalde plekken te concentreren, wat mij een goede zaak lijkt. Er zijn genoeg wijken met een hoog aantal studentenkotens als alternatief. We hebben studenten dan ook bewust uit het project gehouden." Een uitspraak die door heel wat aanwezige Leuvenaars op een 'oef' en een 'aha' werd onthaald.

Kerstwensen allerhande

LUK DRAYE

(DECAAN LETTEREN)

Ik hoop dat de universiteit in de kersttijd de broodnodige rust en bezinning vindt en dat er nadien een constructief debat komt over de onmiddellijke en wat verdere toekomst van de universiteit. En ik wens ons allemaal een open campagne voor de rectorverkiezing, met respect voor het vele goede werk dat de voorbije jaren is gebeurd. En speciaal voor de studenten: een goede en verstandige kerstblok en nadien succes bij de examens.

KRIS PEETERS

(VLAAMS MINISTER-PRESIDENT)

Vlaanderen heeft veel troeven: een perfecte ligging, veel potentieel, veel talent, maar te weinig durf en lef om te ondernemen, innoveren, en om te investeren in onderzoek en ontwikkeling. Jullie zijn onze talenten en bepalen mee onze toekomst. Ik wens jullie vooral een geëngageerd jaar toe met de nodige tijd voor ontspanning en plezier maar tegelijkertijd gefocust op wat je professioneel wilt bereiken. Durf je lat hoog te leggen. Ik wens jullie een succesrijk 2009 toe.

GERTIE DE FRAEYE

(VOORZITTER VVS)

De Vlaamse Vereniging voor Studenten hoopt dat studenten in 2009 weer volop kunnen wegen op het onderwijsbeleid. VVS wenst alle studenten succes met de examens, maar vergeet niet te genieten van je studentenleven...

MARC VERVENNE

(RECTOR K.U.LEUVEN)

Er bestaan weinig 'bijbelse' argumenten om Kerstmis te associëren met het bizarre amalgaam van warme wijn, braadworst en flikkerende lichtjes dat de commercie ervan heeft gemaakt. Kerstmis is integendeel het feest van de eenvoud: het is het nieuwe begin, het moment

waarop wordt nagedacht over de waarden die wij fundamenteel achten en die onze tocht in de toekomst richting moeten geven. Ook onze universiteit staat op een punt waarop het cruciaal is na te denken over de waarden die zij in de toekomst wil huldigen. Zij is niet 'untouchable', maar heeft ook de moed te kiezen voor haar overtuiging. Ik wil dat jullie dat weten. Van harte wens ik jullie allen hetzelfde toe: de moed te kiezen voor wat je hoog acht, in verbondenheid met allen die je dierbaar zijn. Kortom, ik wens jullie een jaar van authenticiteit toe.

ARNE SMEETS

(VOORZITTER LOKO)

Voor de Leuvense studenten was 2008 een mooi jaar. Hopelijk kunnen we 2009 samen nog beter maken: on ne subit pas l'avenir, on le fait. Ik wens hen een jaar toe waarin ten volle rekening wordt gehouden met hun bezorgdheden en vooral met hun dromen en idealen. Ik reken daarbij op hun engagement voor de studentenbeweging. Tenslotte — last but not least — wens ik hen een succesvolle blokperiode. Laat het een troost zijn tijdens de weken die volgen: no pain, no gain! Succes!

Café met bier, maar zonder student

Horeca zoekt klanten

Een terugkerend fenomeen is het in Leuven, hoe dichterbij de examenperiode, hoe leger de cafés. De algemene invoering van het semestersysteem in het academiejaar 2001-2002 was de doodsteek voor het typisch studentencafé.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Luc Ponsaert, bestuurslid van de vzw Oude Markt en bovendien gemeenteraadslid verduidelijkt: "De dalende trend in cafébezoeken bij de studenten is al veel langer bezig. Ik heb Leuven gekend in de jaren zestig en dat was toen een totaal andere stad. Er is een totale mentaliteitsverandering geweest bij de studenten. Onder andere de vrouwelijking heeft daartoe bijgedragen. Terwijl je vroeger pas een echte man was door veel te zuipen, wordt je nu bekeken als een totale loser. Andere factoren zijn de opkomst van de fakbars, met wie gewone cafés niet kunnen concurreren en de trend van het cocoonen."

"De horecasector in Leuven is veel te veel gericht op de student. Iedereen die een lokaal, een tafel en zestien stoelen heeft kan bij wijze van spreken zijn eigen studentencafé beginnen. Ik ben ervan overtuigd dat de meeste cafés die uitsluitend gericht zijn op studenten zullen verdwijnen, we moeten ons profileren als een stad met di-

versiteit, niet uitsluitend een stad van studenten. Niet dat we de studenten niet genegen zijn, integendeel, maar op deze manier kan de doorsnee horeca-uitbater het niet overleven."

Ook Danny Justens, voorzitter van de federatie HoReCa Leuven ziet de toekomst ongeveer op dezelfde manier tegemoet. "Het is een feit dat vanaf december tot laat in januari de zaken volledig stilval- len. Met het dalend cafébezoek van de student in het algemeen is dat geen positieve evolutie. Studenten gaan vaker in het begin van de avond naar privéfeestjes of fakbars en als ze dan toch nog op het eind van de avond een café aandoen, is het vet ook al van de soep. Door de nieuwe evoluties zoals bijvoorbeeld internet en GSM hebben de studenten veel bijkomende kosten gekregen. Het is dan ook logisch dat hun bestedingspatroon veranderd is."

Jeroen Demuynck, verantwoordelijke van fakbar Letteren bemerkt ook de evolutie van het indrinken. "Dat is inderdaad al

lang aan de gang. Studenten blijven meer op hun kot. Ze houden feestjes op kot en drinken goedkoop bier, dan komen ze soms wel nog naar de fakbar om daar een paar pintjes 'binnen te kappen'. Maar rond deze periode hebben we nauwelijks nog studenten, de- gene die toch nog komen gaan bovendien ook vroeger terug naar huis."

Dat er een heuse mentaliteitswijziging aan de gang is wil hij niet gezegd hebben, "Ik heb de periode voor het semestersysteem misschien niet meegemaakt, maar drinken heeft helemaal niets te maken met stoer zijn of niet, studenten drinken omdat ze bier lekker vinden. Volgens mij wordt er helemaal niet minder gedronken dan vroeger, enkel op andere plekken dan op café. Ook wat die vrouwelijking betreft ga ik niet akkoord, vrouwen drinken statistisch gezien misschien iets minder, maar over het algemeen zal dat wel op hetzelfde neerkomen."

Vanuit de academische wereld tenslotte zijn er geen recente cijfers beschikbaar. "Er is daar ooit wel eens onderzoek naar gedaan, maar dat is al lang geleden," aldus professor Loosveldt van het centrum voor sociologisch onderzoek.

Postvak in: Andrew uit Canada |

Demonen der illusie

In Postvak In laten we buitenlanders aan het woord die werkelijk iets te vertellen hebben en voorbijgaan aan de uitgedroogde Erasmus-clichés. Hun tong is scherp en zonder genade, hun blik ziet wat ons misschien ontgaat. Het eerste seizoen van deze rubriek wordt afgesloten door filosofiestudent Andrew, een eigenzinnige Noord-Amerikaanse coyote.

THOMAS BUYSSENS |

Het motsneeuwt en we zijn beiden laat op de afspraak. Ook voor buitenlanders is het blijkbaar een drukke periode. "Ik werk tot 's avonds laat aan mijn bachelorpaper over Nietzsche in de bibliotheek van theologie," vertelt Andrew, "vooral omdat het daar altijd lekker warm is." De ironie is mierzot: "Dan lees ik dingen als 'Could it be possible? That old Saint has not heard in his forest that God is dead?' en als ik dan voor me kijk, zie ik maagden met aureolen en in leer gebonden manuscripten over diezelfde heiligen. Het helpt me om alles in het juiste kader te plaatsen. Filosofie is een denkoefening die perfect van religie kan worden losgekoppeld."

Het gesprek wordt lichter, maar daarom niet minder dwaas als we van de heiligen afdwalen naar Sinterklaas. "Een paar dagen geleden zag ik een vrouw aan een bushalte. Ze was geschminkt als Zwarte Piet. In Canada zouden dergelijke scenario's ondenkbaar zijn. Wie zich als karikatuur van een zwarte uitgeeft, wordt gewoon afgeknald. Het is heel confronterend voor mij om hier Zwarte Piet op zo'n aanvaarde wijze uitgebeeld te zien. Zwarte Piet, die toch eigenlijk als 'zwarte' de boosaardigheid belichaamt, de

demon, de tegenpool van de heilige Sinterklaas." Ik tracht hem erop te wijzen dat het eigene aan Zwarte Piet net het geschminkte is, het opzettelijk valse. Andrew pareert. "Natuurlijk heeft alles met perspectief te maken. De tijd dat arme blanken zich als zwarten verkleedden om te dansen voor de rijken in variétéschows was tot voor honderd jaar nog courant in Amerika. Dat schaamtevol beeld dragen we met ons mee en beïnvloedt de manier waarop ik naar gelijkaardige motieven in andere culturen kijk. In Canada heeft Sinterklaas dan ook geen Zwarte Pieten maar *midgets* (lacht)."

Belgischer dan Zwarte Piet? Dat moet het Belgisch bier zijn. De mythes daaromtrent vindt hij dan ook allesbehalve overroepen. "Hoewel Canada, in vergelijking met de VS, toch zeker iets te bieden heeft, vergeleken met hier stelt het allemaal niets voor. Echt bier is bij ons ook *blauw* — voor de liberalen en de snobs. Het gewone volk drinkt *forty ounces*: anderhalve liters uit glazen emmers. Vreselijk zeikbier, erger dan het Duitse. Er zijn ook zuiplieders in de stijl van 'Forty ounce to freedom'."

Die vrijheid is er in Leuven — ook zonder bier. "Europa is voor veel Noord-Amerikanen een pret-park waarbij elke hoofdstuk een andere attractie is. Wat ze te zien krijgen is een simulacrum van Europa. Dat merk ik als ik naar Brussel ga. Als je daar geen mensen kent, beland je gegarandeerd in plaatsen waar je vijf euro betaalt voor een wakke pint. De meeste Amerikanen en Canadezen staan daar vooral niet bij stil. Ze worden gesust in hun illusie. Maar in Leuven studeren voelt heel goed: het voelt zelfs bijna écht."

Debat: Russische energie in EU

Is Rusland te vertrouwen?

61% van de energie die in de Europese Unie wordt opgewekt, komt voort uit Russisch gas, Russische olie of Russische steenkool. Als Rusland zou beslissen om de energiekraan dicht te draaien, hebben de landen van de Europese Unie een probleem. Reden genoeg om de betrouwbaarheid van Rusland tegen het licht te houden, moeten ook KIB en de leerstoel Inbev-Baillet Latour gedacht hebben. Zij organiseerden een debat met de welluidende titel: "The Russian Energy Sector in the EU".

THIBAUT LÉPOUTRE & JURGEN D'OURS |

Rusland kent een ongelooflijke rijkdom aan natuurlijke grondstoffen. Het is de grootste gasexporteur ter wereld, heeft de grootste gasreserves, de tweede grootste steenkoolreserves en is de tweede grootste olieproducent ter wereld. Daarbij komt dat het niet denkbeeldig is dat Rusland de energiekraan om de een of andere reden voor korte of lange termijn dichtdraait: denken we maar aan het conflict tussen Rusland en Oekraïne in het voorjaar van 2006.

Het grootste probleem in Rusland is de overheidsinmenging in 'publieke' ondernemingen, een erfenis van de vroegere Sovjet Unie. De grens tussen private en overheidsbedrijven blijft uitermate klein, vooral in de energiesector. In de energiesector wordt de rol van de overheid zelfs stelselmatig groter.

Lukoil is de tweede oliemaatschappij van Rusland en maakte door de overname van de Jet-tankstations eerder dit jaar zijn intrede in België. Yuri Lavrov vertelt over de toekomstvisie van zijn bedrijf: "De komende tien jaar plannen wij om 100 miljard dollar te investeren in het exploreren van potentiële nieuwe olievelen. Nadat wij reeds van ConocoPhillips 600 tankstations in Centraal- en West-Europa verwierven, zijn we nu van plan om een belang van 29% te nemen in Repsol."

MARIONET

Ruta Baltaus, werkzaam bij de Europese Commissie op het departement energie en transport, ziet uitdagingen: "Als de energieprijzen te hoog is, dan wordt de economie minder concurrentieel. Het komt er dus op aan om de prijzen zo laag mogelijk te houden, maar met eerbied voor het leefmilieu, oog voor duurzaamheid en daaraan gekoppeld efficiëntie."

Op de vraag of Gazprom nu eigenlijk een marionet is van de Russische staat is het antwoord tweevoudig. Ria Laenen, coördinator van de InBev-Baillet Latour-leerstoel legt uit: "Het is inderdaad een feit dat er een sterke cohesie is tus-

sen de strategie van Gazprom en het Russische buitenlandse beleid. Het is wel niet eerlijk om te stellen dat Gazprom een ordinaar vehikel is waarlangs de Russische staat invloed tracht uit te oefenen. Hoewel er meer en meer vragen rijzen over hoe sterk de staat betrokken is bij het beleid van Gazprom, dient te worden opgemerkt dat het bedrijf in se zich niet anders gedraagt dan sectorgenoten zoals Royal Dutch Shell, BP en Exxon Mobil."

Yuri Lavrov van Lukoil België voelt zich opnieuw persoonlijk aangesproken door de kritiek op zijn land en gaat fors in de tegenaanval: "Ik heb hier een lijstje van de Nobelprijswinnaars van afgelopen jaren. In het jaar 1990 wonnen de drie Amerikanen Markowitz, Miller en Sharpe. Weet U wat zij deden? Zij stelden dat de economische groei van de Verenigde Staten opgekrikt diende te worden door de *housing sector* te herorganiseren. Het speerpunt van hun plan was het voor de gemiddel-

de Amerikaan makkelijker maken om een lening te bekomen om een huis te kopen. U ziet nu waar dat neoliberalisme toe geleid heeft."

"Een ander punt dat ik wil aanhalen is het feit dat Rusland gevraagd werd om toe te treden tot de WHO (*de wereldhandelsorganisatie, red.*). Welnu, Rusland weigerde omdat de structuur van de WHO eenvoudigweg niet werkt. Ik stel mij de vraag of ons systeem dan werkelijk zo slecht is."

Het volgende ballonnetje dat wordt opgelaten is het feit dat Rus-

land weigert het Energy Charter Treaty te ratificeren. Het ECT bevat regels om onder meer de vrije marktwerking te garanderen tussen Rusland en Europa. Lavrov stelt dat een essentieel stuk akkoorden over transport er niet in verwerkt is en dat Rusland daarom het verdrag terecht weigert te ratificeren. Hij krijgt bijval van Ria Laenen: "Rusland heeft wat dit betreft een geldig argument. We moeten eenvoudigweg toegeven dat we geprobeerd hebben om onze regeltjes over te brengen zonder enige vorm van respect voor Rusland."

Als professor Malfliet opwerpt dat het moeilijk is om de Russische met de Europese regels te verzoenen poogt Lavrov opnieuw de volledige verantwoordelijkheid daarvan in de schoenen van de EU te schuiven: "Ik heb weliswaar veel respect voor het werk van de Europese Commissie, maar ik heb toch wel zwaar mijn bedenkingen. Onlangs werden nieuwe regels afgekondigd met betrekking tot het transport van chemicaliën. Zo moeten alle petrochemische transporteurs een vertegenwoordiger uit de EU vinden om hun activiteiten correct te registreren. Wij hebben dat kunnen oplossen via dochterbedrijven in onder meer Bulgarije en Hongarije, maar anderen zijn zo hun markt-aandeel kwijtgeraakt."

HET LEVEN ZOALS HET IS: GERGIË...

JIM Kot Deluxe: een tussentijdse balans

Drie prinsesjes in een gouden kooi

De pers stortte zich als een roedel wolven op de drie winnaressen van het luxekot in de Naamsestraat. Veto, het traagste aller boulevardbladen, wachtte geduldig af en ging na één semester kijken of er nog wat botten te pikken vielen. Welke geheimen herbergt het sprookjeshuis van de drie schone deernes?

THOMAS BUYSSENS |

Melanie, Talisa en Soraya spellen me spontaan hun namen. Routine. Het moet een bijwerking zijn van te veel interviews. In hun lounge room wachten ze vervolgens zij aan zij gedwee op de vragen en de haken waarmee we de pieren uit hun strakke neusjes zullen trachten te vissen. Haastloos, haast uitgestrekt, rustig, lieflijk. Likkebaardend. We voelen ons geïntimideerd, maar pakken toch meteen uit met onze

lafste en vijandigste zwaard: de kotbaasroddels.

PORNO

Kotbazen zijn doorgaans nogal neurotisch als het op hun al dan niet met zwartgeld omgebouwd pand aankomt. Dit is hier niet anders. Er moet maar een raam openstaan als de verwarming aanstaat, en de meisjes worden al op de vingers getikt. Het alziende oog van de Kotpaus Deluxe is onverbiddelijk. "Soms denk ik dat er hier verborgen

camera's hangen," grapt Talisa. Daar zou echter ontgoochelend weinig geile porno uit voortkomen. "Het huisreglement is behoorlijk streng. Zo mag er enkel bezoek komen voor schoolwerk. Wanneer er een vriendje blijft slapen komen er gegarandeerd problemen." Het ironische is dat er ook een logeerkamer is. "Daar staat nu afval en rommel. We mogen ook geen huisplanten houden, laat staan huisdieren en om het parket niet te beschadigen dragen we huispantoffels." Een marconisch bewind dus, maar wie op kot zit weet dat een kotbaas die strak de teugels viert meer regel is dan uitzondering. Even goede vrienden dus.

Nog meer fabels over dit flikke-

rende spookkot zijn volledig uit de lucht gegrepen (zoals de ingebouwde sauna met takkenboszweepende Finnen en de Griekse drankorgieën). De waarheid is veel zoeter. "Onlangs wou er nog een vrouw binnenkomen omdat ze hier geboren was," vertelt Melanie. "Dit huis was vroeger een snoepwinkelje. Ze had zelfs chocolade voor ons mee." Hoewel ook de meeste andere contacten met studenten en nieuwsgierigen een best aangenaam aspect van de roem zijn, herinnert Soraya zich hoe een groepje jongelingen haar vasthield in een nachtwinkel. "Ze wilden dat ik hen binnenliet. Ik kon geen kant op. Ze waren straalbezopen."

Toch herhalen de winnaressen

tot viermaal toe dat ze héél tevreden zijn met hun luxueus stulpje. "We kregen ook nog een skireis, een jaar lang gratis Redbull en voor 500 euro kledingbons." Nou, dat is best mooi. Daar zou niemand zijn hand voor omdraaien. Melanies ogen schitteren als ze vertelt dat ze vorig jaar in een klein kot in de Mechelsestraat zat. "Ik keek uit op een blinde muur en legde de verwarming zelfs niet aan om geld te besparen. Niet dat ik hier met de kranen open leef, maar je bent daar wel minder mee bezig. Je kan hier rondlopen en leven zonder dat je constant naar buiten hoeft om naar adem te happen."

Nog tijdens het interview krijgt Talisa al telefoon van de fotograaf van de Campuskrant. Tijd om de plaat te poetsen. De pers komt immers graag aan op een zuiver terrein. We kunnen enkel hopen dat de info die ons werd toevertrouwd van dezelfde aard is.

Achter de schermen (6): de stadswacht

Verwittigingen zijn gratis

Sommige studenten wisselen hun leven van slapen en drinken af met boeiende activiteiten. Die kunnen nutteloos zijn of juist geld opbrengen. Deze week duiken we onder in de wereld van onze vrolijke paarse vrienden, de stadswacht.

GEERT JANSSEN |

Zes uur: eerste wekker. Twee snoozebeurten later achten we ons in staat de wereld te trotseren. Kwart voor zeven: we melden ons op het hoofdkwartier van de stadswacht in de Parkstraat. We krijgen een tas koffie voorgeschoteld. Het zwarte goud dat ons gebarsten hart aan de gang houdt in deze droeve tijden. We mogen met Eddy en Lisette op stap. Lisette blijkt van niets te weten, maar Eddy stelt ons meteen gerust. Hij onthult het systeem van vaste sectoren en wekelijkse opvolgingen. Kinderen overzetten aan de scholen krijgt elke ochtend prioriteit.

Tien na zeven: we verlaten het hoofdkwartier. We moeten naar de Mater Dei-school op het Sint-Jacobsplein. Op de bus legt Eddy uit dat de stadswachten steeds meer kleine taken krijgen, die allemaal kaderen in veiligheid en preventie. Zo is er het PREDA-project rond preventie tegen inbraken in auto's. Op de vrijdagmarkt wordt gepatrouilleerd en op de Kerstmarkt zijn altijd stadswachten

aanwezig. De afwisseling van de taken houdt de job boeiend. Stadswachten werken nauw samen met de politie en andere stadsdiensten. Op een paar kleine uitzonderingen na kunnen de stadswachten enkel berispen. Of zoals Eddy het stelt: verwittigingen zijn gratis, iemand met een blauw uniform hangt er meteen een prijskaartje aan vast.

HUIVEREN

Lisette werkt al drie jaar als stadswacht, Eddy twee, daarvoor werkte hij voor Sabena Technics. Al snel dwalen we door een spookachtig leeg schoolgebouw. Een thermometer geeft twee graden Celcius aan, we huiveren. De beide stadswachten hullen zich in een fluo vestje en nemen plaats aan weerszijden van het zebrapad. Met gezwinde bewegingen die ervaring verraden worden auto's en bussen tegengehouden ten voordele van de zwakke weggebruikers. Geen idee waar ze allemaal vandaan komen, de kindjes met veel te grote fluo vestjes, mooie meisjes met slaap in de ogen en een iPod in de oren,

leerkrachten met stapels slechte examens. Massa's bussen lossen hun dagelijkse lading. Eddy neemt deze taak heel serieus. Hij heeft zelf twee kleine kinderen en wil dat zij ook veilig op de speelplaats geraken. Wie te snel wil oversteken, wijst hij kordaat terecht.

Twintig na acht: de grote mensenstroom lijkt voorbij. Langzaam wordt het licht. Het verkeer wordt rustiger. De straatlampen gaan uit. Acht voor negen: het zit erop. Volgens Lisette was het een drukke dag maar geen hectische. In de lerarenkamer is de koffie net op en geloof ons dat een warme drank op zo'n moment geen overbodige luxe is. We nuttigen dan maar een koffie in een ziekenhuiscafetaria. Eddy wijdt uit over de administratieve werking van de stadswacht: dagrapporten, weekverslagen, opvolgingen: een hele boterham. Hij vindt dat de stadswachten steeds meer respect krijgen van de bevolking als laagdrempelig contactpunt met de politie. Mensen krijgen steeds meer het gevoel dat ze veilig zijn in de stad. Kwart voor tien: we nemen afscheid en gaan eieren bakken.

(XAVIER VAN KEIRSBUICK)

Braakland/ZheBilding speelt "Immaculata"

"Ik begrijp waarom je me hebt neergeschoten"

Met reeds 79 voorstellingen achter de rug, brengt het Leuven theatergezelschap Braakland/ZheBilding (B/Z) voor de tweede maal 'Immaculata'. Muziektheater dat draait rond vier jonge mensen. Net voor een schietpartij in hun middelbare school een bloedbad aanricht. B/Z brengt het stuk op een afwisselend aangrijpende, lichtvoetige, literaire en toegankelijke manier.

LIESBET COOLEN |

Op het podium staan twee muzikanten (Youri Van Uffelen en Ephraïm Cielen) en vier jonge mensen (vertolkt door Janne Desmet, Kristof Van Perre, Sara Vertongen en veranderlijk Joeri Cnapelinckx en Tim David). Doorsnee tieners zijn het, waar op zich niet zoveel over te vertellen valt.

"Eén van de dingen die ons opviel tijdens de voorbereidende research," vertelt Stijn Devillé, die samen met Adriaan Van Aken tekst en regie op zich nam, "Was dat het

profiel van dader en slachtoffer heel dicht bij elkaar ligt. Het zijn allebei gewone jonge mensen. Onze personages verschillen daar niet van. Ze zijn zelfs veeleer schetsmatig: het mooie jonge meisje, de sportieve gast, de sukkel en het bizarre meisje zonder naam." Archetypes kan je ze noemen. Of "Tienericonen," volgens Sara Vertongen, actrice: "Tijdens voorstellingen zie je hen, de populair en de gothics, zelf de zaal binnenstappen. *Immaculata* was van het begin voor volwassen bedoeld, maar werkt blijkbaar ook heel goed bij jongeren. Zij kunnen

zich met de situatie vereenzelvigen en zien tegelijk de ironie ervan in."

SCHRIKWEKKEND

Stijn: "Het idee voor de voorstelling ontstond op een moment dat in elk van onze levens iemand zelfmoord had gepleegd. Zelfmoord is een vorm van geweld die niet ver ligt van zo'n *shootout*, alleen keert het ene geval zich naar binnen en het andere zich naar buiten. Beide zijn een schreeuw uit onvrede met een maatschappij of een leven. De grens tussen dader en slachtoffer wordt in *Immaculata* heel klein. Ergens in het stuk zegt een van de personages letterlijk: 'Moesten ze vanmorgen gevraagd hebben wie zo'n bloedbad aan zou kunnen richten, dan zouden ze bij mij aangekomen zijn.' Wist je dat voor de leeftijdsgroep van 14 tot 24 jaar Vlaanderen het

hoogste zelfmoordcijfer ter wereld heeft, een cijfer dat zelfs stopt aan de landsgrenzen? Dat is een schrikwekkende gedachte. Maar blijkbaar toch niet onbegrijpelijk. Ieder van de slachtoffers in ons stuk denkt: 'Je hebt me neergeschoten en ik snap goed waarom.'"

PIJN

Een voorstelling over highschoolkillings trekt ongetwijfeld aan door zijn gewelddadige thematiek. Toch is het niet geweld waar het grootste deel van *Immaculata* rond draait. Stijn: "De spanning voor het eerste schot wordt gebannen doordat de aandacht naar andere dingen gaat. Het publiek krijgt vooral een heel fijne inkijk in het leven van een 17-jarige." Wapens en bloed zijn sowieso niet aan theater besteed, beuigt Stijn. "Ons medium leeft

van suggestie en verbeelding. Zeker in *Immaculata* is de taal erg literair van inslag, muzikaal en ritmisch. De eerste drie bedrijven van het stuk staan zelfs op rijm."

Niet alleen de tekst is muzikaal. Braakland/ZheBilding brengt op de eerste plaats muziektheater. Sara: "De muziek werd gecomponeerd op basis van hetzelfde materiaal waar ook de tekst op gebaseerd is: bestaand videomateriaal en echte tapes van noodoproepen in Columbine. Maar terwijl de tekst lang afstandelijk en beschrijvend blijft, zit de pijn vooral in de muziek. Meer nog dan bij het spelen, laat de muziek het drama horen."

Tickets voor 17 december op 016/226 345 of via tickets@braakland.be

Veto Vergelijkt (4): Pizza aan huis

De prettigheid van vettigheid

De vrije markt doet zijn ding, de wereld is een jungle vol keuzes, de informatiekost swingt de pan uit en steeds opnieuw neemt de verwaasde cliënt de verkeerde keuze. Niet langer: om de vier weken reikt Veto de arme student de hand om hem te redden van het vrede kapitalisme. Vergelijkend onderzoek van deze week: welke brommerheld biedt de beste pizza aan.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Goedkoop zijn is één ding, lekker iets anders. Over de voedzaamheid van een doorsnee pizza houden we wijselijk onze mond. We bellen wat rond op zondagavond, zes zelfstandigen blijken bereid ons te voorzien van de nodige vettigheid: een pizza salami.

ARISTO

Het eerste telefoontje plegen we rond 21u29, de conforme levering vindt 22 minuten later plaats, twee minuten later dan de door hen geschatte tijd. De stopwatch is onverbiddelijk. De prijs van zeven en een halve euro is meteen de hoogste die we moeten betalen die avond. De kwaliteit van de pizza is helaas niet navenant. Een doorsnee van 30,5 centimeter, een gewicht van 525 gram, een dikte van 7 millimeter in het midden van de pizza en 9 schijfjes salami zijn meer dan aanvaardbaar, maar de smaak is veeleer pikant, het deeg te slap en we proeven zo goed als geen tomaat. 15,5 op 40 is dan ook het verdict van de smaakjury. Gebuisd dus.

SOLEMIO

De volgende bestelling doet er maar dertien minuutjes over, ver onder het geschatte half uur. We zijn verheugd wanneer we de pizza van zes euro op de weegschaal leggen. 448 gram, een doorsnee van 28 centimeter en een dikte van 9 millimeter is het resultaat van de metingen. Op de smaaktest brengt hij het er slechter van af, er ligt veel kaas op ons bord, maar de taaie textuur ervan brengt ons niet meteen in hogere sferen. De score van 14 op 40 is dan ook te verwachten.

STUDENTENPIZZA

25 minuutjes is de schatting aan de telefoon, maar al na een kwartier schiet een brommer door de straat. Aan boord zit echter maar een schamel brokje. Om het eerlijk te spelen vragen we nooit naar een specifieke grootte, de vraag wordt

voor onze neus ligt lijkt recht uit een fabriek te komen en de smaakloze korst is te dik. De beschamende 12,5 op 40 is een streng, maar rechtvaardig oordeel.

RIVA

Wat men Pizza Riva niet kan verwijten is een gebrek aan punctualiteit. De schatting lag tussen de 30 en 45 minuten, de werkelijkheid zit daar perfect middenin. Zeven euro is wel de prijs die je daarvoor moet betalen. Omdat tijdens een vroegere smaaktest Riva als winnaar uit de

geheel te vettig om verfijnd te zijn. Ook een overmaat van korst brengt ons een droge smaak in de mond. De score is een nipte buis: 19 op 40.

PIRAMIDE

De besten blijken dus echt wel de *lesten* te zijn. Wanneer na 34 minuten, 4 minuten later dan de schatting, de man van Pizza Piramide het kleine en onbekende 's Meiersstraatje komt binnenwandelen, zijn we meteen gecharmeerd door het zicht. Hij is dan ook de enige die acht slaat op de verkeersregels,

doorsnee van 29 centimeter plaatst hij zich in die categorieën respectievelijk op een derde en tweede plek. Enkel op de dikte van zeven millimeter en de salamischellen lijkt er wat bezuinigd te zijn. Hoewel de schijfjes salami erg groot zijn, blijven drie stuks een pover resultaat. De ondertussen gevreesde smaaktest wordt een succes. Hoewel de pizza vettig is en weinig salami bevat worden lovende opmerkingen gemaakt. Een stevige korst en gewoonweg een 'lekker' geheel zijn de pluspunten. Met 23 op 40 is Piramide voorlopig de beste leerling in de klas.

DIJLE

Als allerlaatste komt de brommer van Pizza Dijle verwaasd binnentuffen op het Hoogeschoolplein. De man had al gebeld naar ons hoofdkwartier met de melding dat hij de straat maar niet kon vinden. Ondanks onze tegemoetredingen — we hadden net geen vuurpijl afgeschoten — komt de pizzabezorger 18 minuten te laat aan. In totaal moesten we 48 minuten op onze honger blijven zitten. De vriendelijkheid van de verwaalde man deed echter onze harten spontaan smelten. Onze laatste zes euro ging vrolijk over de balk. 423 gram, 27 centimeter doorsnee, 8 millimeter dikte en 5 salami's is het resultaat van de metingen. De jury is unaniem lovend: niet alleen ziet Pizza Dijle er beter uit, de smaak is gewoonweg superieur aan alle vorige. Gebruik van kruiden, een dunne bodem en stevige textuur kronen hem tot absolute winnaar. 30,5 op 40 is het beste resultaat van de avond, geheel terecht volgens alle juryleden.

(CHRISTOPH MEUSEN)

ons trouwens ook nooit gesteld, maar bij het meten van deze caloriehouder moeten we toch even slikken. Een gewicht van amper 376 gram, een doorsnee van 23 centimeter en toch een dikte van 11 millimeter en 7 salamischellen. De vijf euro die we ophoesten zal onze magen niet kunnen vullen. Ook tijdens de smaaktest blijkt studentenpizza een lichtgewicht te zijn: wat

bus kwam liggen de verwachtingen erg hoog bij de jury. De metingen geven een klepper aan, 662 gram is het zwaarste van de avond, 28 centimeter doorsnee is een gemiddelde. Ook de dikte van acht millimeter en de acht aanwezige salamischellen zijn een eerder gezien fenomeen. De smaaktest valt echter negatiever uit dan verwacht. Hoewel de smaak uitgesproken is, blijft het

maar we veronderstellen dat hij eigenlijk de hele weg te voet heeft afgelegd. De schappelijke prijs van vijf euro geven we gaarne voor zulke een service. Betaald en voldaan keert pizzaman terug naar zijn uitvalsbasis in de Naamsestraat. De metingen dan. De regelmatigheidscriteria blijken voor Pizza Piramide een lachertje, met een gewicht van 500 gram en een

Veto's Smaakpanel

Ken Lambeets, Christine Laureys, Tom Demeyer, Pieterjan Bonne, Ruben Bruynooghe, Joachim Beckers, Maud Oeyen en Jurgen D'Ours

Geletterde mensen: Ramsey Nasr & Mauro Pawlowski

“Vernederende tikken op het achterhoofd”

Maandagavond 15 december laat Behoud de Begeerte gentlemen Ramsey Nasr en Mauro Pawlowski los in 30CC. Aldus mochten wij even bellen met zijne heiligheid Mauro Pawlowski, slechts luttele uren voor hij met dEUS in Vorst Nationaal een einde zou breien aan de Vantage Point tournee.

GEERT JANSSEN |

Veto: In eerdere interviews werd nogal nonchalant gedaan over 'Geletterde Mensen'.

Mauro Pawlowski: «We hebben wel degelijk hard gewerkt. Er is een tijd voor feesten en ook een tijd voor werken. Er is een setlist, maar er zal ook geïmproviseerd worden, vooral door mij. Ik twijfel nog altijd of ik mezelf kan zijn of dat ik een rol moet spelen. Ik weet nog niet hoeveel ik privé moet houden. Dat zien we wel als ik er sta.»

Veto: Bij de tour hoort een poëziebundel.

Pawlowski: «De bundel, *Tonelen van kalme waan*, die zou binnenkort gedrukt moeten worden. Ik breng hem uit in eigen beheer. Ik moet hem zelf gaan halen bij de drukker ergens in Brussel. Een goede vriend van mij, Jef Cuypers, die de vormgeving heeft gedaan, zal mij

wel iets laten weten.»

Veto: Gaat u bij het schrijven anders te werk in het Nederlands dan in het Engels?

Pawlowski: «Ik ben opgegroeid in een cité in Limburg. Nederlands is voor mij eigenlijk nog altijd een vreemde taal. Ik moet mij nog altijd concentreren om correct Nederlands te spreken. Er is mij met de paplepel een soort migrantenslang ingegeven dat behoorlijk exotisch klinkt.»

BEGEERTE

Veto: Weet u op voorhand of u een gedicht of een liedjestekst schrijft?

Pawlowski: «Dat moet ik op voorhand uitmaken, ja. Mogelijk zijn er evenveel verschillende soorten poëzie als er mensen zijn die het schrijven. Het kan wel gebeuren dat ik aan een liedje begin en denk: dit wordt niks maar hier kan ik wel een gedicht van maken. Ik moet wel

zeggen: als ik een gedicht schrijf met een zeer strak rijmschema, dan is dat zeer gauw als liedje te gebruiken.»

Veto: Wat voor invulling zou u zelf geven aan de oproep "behoud de begeerte"?

Pawlowski: «Ik hoef de begeerte helemaal niet te behouden. Die vraag komt zelfs niet eens in mij op. De begeerte zal er altijd zijn. Ik kan me niet voorstellen dat die er niet is. Wat begeerte ook wil zeggen, want ik begrijp eigenlijk niet goed wat er mee bedoeld wordt. Behoud de begeerte: welke begeerte? De begeerte om andere mensen op te gaan zoeken? Om dingen te maken? Om te leven? Om te vreten en te zuipen? Om iets te betekenen? Er zijn verschillende soorten begeertes. Sommige begeertes heb ik helemaal niet nodig of wil ik niks mee te maken hebben.»

Veto: Tot eind januari toert u nog met Ramsey Nasr. Wat staat er daarna op de agenda?

Pawlowski: «Ik ga met Wim Vandekeybus op tournee. Ik speel live muziek bij zijn nieuwe dansvoorstelling met Elko Blijweert en

Jeroen Stevens. Elko heeft veel gespeeld met Rudy Trouvé. Jeroen drumt bij Pawlowski, bij zijn eigen groep I Love Sarah en bij Laïs. Ondertussen gaan we ook de nieuwe dEUS-plaat schrijven en opnemen. We gaan wel niet morgen repeteren ofzo. We gaan even rustig aan doen en demo's uitwisselen. We hebben al veel opgenomen: repetities en halve ideeën. Het werk gaat gewoon verder. Mijn soep is gemaakt tot op zijn minst 2010. Maar mijn systeem is dat ik elke dag ook wel een beetje verlos neem. Dan moet ik dat allemaal niet in een keer doen.»

Veto: Heeft u vandaag al vakantie genomen?

Pawlowski: «Ik ben eigenlijk nu een beetje verlof aan het nemen. Ondertussen praat ik wat over mezelf. Ik ben de vedette die overal binnenkomt en iedereen lastig valt met zijn aanwezigheid.»

DECADENTIE

Veto: Heeft u al een idee welke richting de nieuwe dEUS-plaat kan uitgaan?

Pawlowski: «Het plan is om nog meer samen te schrijven dan voor-

dien. Dat mensen niet enkel met arrangementen afkomen maar echt met stukken van nummers. Dat is een beetje het plan maar je weet nooit waar dat gaat uitkomen. Het is altijd goed om iets te hebben van waaruit je kan beginnen: een richting die je na verloop van tijd kan laten vallen.»

Veto: Wat zou uw eerste beleidsdaad zijn als u Marc Vervenne mocht opvolgen als rector?

Pawlowski: «Ik zou veel strenger zijn, maar niet op alles. In het privé-leven zou ik zelfs decadentie aanmoedigen na een bepaald uur. Op school wil ik het strak houden, denk ik. Met lijfstraffen: niet echt overdreven, maar lichte tikken. Vernederende tikken op het achterhoofd. Het mag geen pijn doen maar het moet wel een beetje vernederend zijn. Ik heb toevallig net een telefoontje gehad van een of ander occult genootschap in Leuven dat de universiteit in handen heeft en dat alles beslist.»

Veto: Iets 'Da Vinci Code'-achtig?

Pawlowski: «Veeleer iets Willy Vandersteen Code-achtig. Je zal er wel van horen.»

Ontroerend Goed speelt 'Personal Tragedy' Ontroerend Slecht

Het jonge theater- en performancecollectief *Ontroerend Goed* staat erom bekend in zijn voorstellingen op zoek te gaan naar de relatie tussen het publiek en de theatermakers. Bij *'Personal Tragedy'* is het er hen vooral om te doen de toeschouwer als een voyeur te ontmaskeren. Daarbij wordt geen enkel vermeend taboe uit de weg gegaan. Sterker nog: overspel, pedofilie, masturbatie, incest, homoseksualiteit; het publiek krijgt ze zowat allemaal letterlijk door de strot geramd. Of dat een goede voorstelling oplevert, is echter zeer de vraag.

MICHEL LEEN & IRINA
PAPADIMITRIOU |

De gevoelige kijker was gewaarschuwd: bij de ingang van de zaal hingen bordjes met daarop de melding dat deze voorstelling "explicie-

te beelden" bevatte. Nu goed, een beetje theaterliefhebber schrikt daar al lang niet meer voor terug, en lichtjes curieus betrad het publiek de duistere zaal, met de vage verwachting dat er hier en daar een blote madam of een blote meneer te

zien zou zijn.

Aanvankelijk is de scène zo donker dat je de actie amper kunt vermoeden, en dat is ook de bedoeling: uit de dialogen, die tegelijk op de vloer worden geprojecteerd, blijkt dat we ons in een darkroom bevinden. Uit het decor, dat uit drie metershoge, verschuifbare kasten bestaat, komt een aantal personages te voorschijn. Als subtiele metafoor kan dat alvast tellen.

Terwijl er wat meer licht op de scène verschijnt, beginnen de drie personages aan een ritueel dat nog het meest op een uit de hand gelopen kampvuursketch doet denken. Onder het debiteren van teksten als "Oh oui, plus profond!" en "Anaal!" (die nog steeds netjes geprojecteerd worden) gaan de protagonisten elkaar te lijf, zonder daarbij echter hun kleren uit te doen. Er verdwijnt al eens een hand in een onderbroek

en de kleine jongenslol is niet van de lucht. Men vraagt zich af wat hier in godsnaam zo expliciet aan is, en ook wel of er nog een verhaal gaat volgen.

MELOEN

Algauw echter ontaardt de quasi-vrolijke middelbareschoolhumor in

Algauw ontaardt de quasi-vrolijke middelbareschoolhumor in een orgie.

een weinig smakelijke orgie. De kleren gaan uit en een vierde personage, dat zich tot nu toe afzijdig had gehouden met zijn laptop, komt op de scène en vraagt om mee te mogen doen. Daarin zien de drie anderen, onder wie een forse jongedame met een zwarte voorbindpenis,

geen graten en de nieuweling krijgt waar voor zijn geld. De voorbindpenis verdwijnt diep in 's mans keelgat, met alle bijgeluiden van dien, wijl de anderen vrolijk in de weer gaan met bodylotion en een watermeloen, die na verkrachting zodanig in elkaar wordt geplempt dat de brokken het publiek in vliegen. De

protagonisten, nu geheel naakt, gaan elkaar al glibberend en glijdend te lijf in wat zowat het meest oncomfortabele standje ooit moet zijn. Intussen verlaat minstens één iemand de zaal, en terwijl een weede geur van fruit, lotion en verschaald bier de zaal in vlot, vraagt eenieder zich af waarvoor zoveel gratuite vet-tigheid nu eigenlijk nodig is.

Niet dat het stuk daar nog een antwoord op geeft, want sneller dan verwacht gaan de lichten weer aan en komen de vier besmeurde en beplakte acteurs vanachter hun kast om een zuinig applaus in ontvangst te nemen.

Personal Tragedy is hoege-naamd geen voorstelling voor mensen met een zwakke maag. Tevens is het ook geen voorstelling voor mensen die graag een verhaal te zien krijgen — dat is er niet — en de slotdialoog die alsnog als uitleg moet dienst doen, weet niet te overtuigen. Met *Personal Tragedy* levert *Ontroerend Goed* een beroerd stuk middelbareschooltoneel from hell af, maar helaas niets meer.

Een vervolgverhaal door Elias Gits en Vincent Vanneste

Veto wenst jullie

allemaal een vrolijk

kerstfeest en een

gelukkig nieuwjaar.

Goede examens en veel

leesplezier in 2009

Zelfmoordneigigen
tijdens de feestdagen?

... DE HERSTLAMPJESSTAOOP

... VIER UITBUNDIG MET
BELGISCH VUURWERF

... WORDT RECTOR
17.U. LEUVEN

Vrijdagsmarkt

Door
Pieter Declercq

Campustoneel speelt 'Vrouwen van Troje' Slavernij & gendercrap

Het Campustoneel is twintig lentes jong en opent het jubileumjaar met het stuk 'Vrouwen van Troje' dat u nog de hele week kan gaan bekijken. Wij namen alvast een kijkje op de generale repetitie en waren aangenaam verrast. En dat op onze leeftijd! Dat ze er nog minstens twintig jaar bijdoen.

GEERT JANSSEN |

Vrouwen van Troje is een tragedie van *the late, great* Euripides. Wegens de normen van onze post-moderne tijden heeft regisseur Wies De Vuyst het natuurlijk bewerkt. Het stuk begint tussen de walmende resten van het afgefikte Troje. De voorgeschiedenis kent u hopelijk uit de lessen Latijn of uit de film *Troy* van Wolfgang Petersen. Alle Trojaanse mannen zijn gesneuveld en bouwen een feestje op de Elyse velden. De vrouwen blijven in verwarring achter en staan op het punt als slavinnen verscheept te worden naar Griekenland. Maar niet vooraleer ze hun gal een laatste keer kunnen spuwen.

Vrouwen van Troje heeft niet echt een verhaal. Wel wordt er veel gejannt om het verleden en angstig vooruitgeblikt op de toekomst. Zelfs de aloude anekdote over Paris die moet kiezen welke godin de mooiste is, wordt afgestoft. Suzanne Spillebeen speelt het hoofdpersonage: de Trojaanse koning Hekabe. Achtereenvolgens verliest ze haar zoon, haar man, haar dochter en haar kleinzoon. Geen plezante tijden en garantie voor dramatische teksten. Dat juffrouw Spillebeen zich af en toe bezondigt aan overacting vergeven we haar dan ook met plezier.

Andere Trojaanse vrouwen wisselen haar af. Cassandra buikdant als een halfnaakte zigeunerin over het podium. Hector's weduwe

Andromache rouwt om haar man, gehuld in een belachelijk gordijn. Helena wordt neergezet als een ravissante lady in red door de perfect gecaste Heleen Annemans. Spijtig dat ze niet meer tijd kreeg om te schitteren.

STRANDJEANET

Daarnaast was er altijd een koor van drie snoezige poezen aanwezig, die gerust eens aan onze bedstee mogen komen spinnen. Dat ze zich in de loop van het stuk ontpopten tot katjes om niet zonder handschoenen aan te pakken, verandert daar weinig aan. Of het met de titel van het stuk te maken had weten we niet, maar de mannenrollen waren allemaal een stuk problematischer. Zo werd Thalybia, de boodschapper van de Grieken, door een vrouw vertolkt. Het zal wel iets betekenen in onze van genderstrijd doordrongen tijden, maar het kwam niet over.

Dito voor de schriële haan

Stephane Rutten die de machtige god Poseidon moet incarneren, maar miserabel faalde. Ook bij de Spartaanse koning Menelaos schortte er iets. Zo iemand speel je als stoere krijger, niet als Italiaanse strandjeanet.

Maar *an sich* was *Vrouwen van Troje* best wel in orde. Er werd wat poppenspel gespeeld, er zat een stukje buikspreken in: wat wil een mens nog meer? Het podium was

sober aangekleed als een haremvertrek in volle crisis. De occasionele *soundscape* werkte wat bevreedend, maar stoorde nooit echt. Bovendien duurde het zeker niet te lang. Onze conclusie lenen we bij *the hardest working man in showbiz*, mister James Brown: *this is a men's world but it wouldn't be nothing, nothing without a woman or a girl*. Amen.

**AD
FUNDUM**
**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

(advertentie)

Dansvoorstelling in première in STUK

Wetenschap in dansformaat

Ugo Dehaes ging als kind samen met zijn zus naar de balletles, stopte omdat hij bang was dat zijn vrienden zouden ontdekken dat hij bezig was met dans en kreeg op z'n zeventiende de dans-microbe terug te pakken. Hij besloot om na het middelbaar niet te kiezen voor studies als burgerlijk ingenieur maar voor een dansopleiding aan PARTS. Sinds 2000 zet hij als choreograaf zelf dansvoorstellingen in elkaar. 'Forces' is zijn vijfde project en gaat volgende week in première in STUK.

HERLINDE HIELE |

Veto: U hebt een heel jaar aan het stuk gewerkt. Hoe ging dat?

Ugo Dehaes: «Ik werk meestal drie à vier maanden aan een stuk, met een viertal dansers. Nu wilde ik eens met meer mensen werken. Omdat drie maanden met acht dansers werken echt niet betaalbaar is, heb ik telkens twee weken met een danser aan een andere scène gewerkt. Je kan *Forces* eigenlijk zien als een boek met kortverhalen: allemaal stukjes die over hetzelfde thema gaan. De volgorde is niet zo belangrijk als bij een gewone voorstelling, maar er is wel gelet op de spanningsboog.»

Veto: In de voorstelling zou video een

belangrijke plaats krijgen?

Dehaes: «Ik ben zelf niet zo'n fan van video in dans, maar vanuit het idee dat ik werk met verschillende dansers en het feit dat niet altijd alle dansers op hetzelfde moment kunnen komen, dacht ik dat het misschien iets was om scènes te projecteren tussen de live-scènes door. Goede projectoren kosten helaas verschrikkelijk veel geld, dus in die zin zit het oorspronkelijke idee er op dit moment niet meer in. Er zitten nog wel een tweetal scènes in met videomateriaal, bijvoorbeeld een danseres die op een grote transparante zitbal ligt en waar ik met de camera door de bal film. In een andere scène hebben we met behulp van een

zwarte doos, talkpoeder en een camera de Big Bang nagebootst. Mocht je zien hoe we daarbij te werk zijn gegaan, zou je dat waarschijnlijk belachelijk vinden, maar het resultaat is wel heel knap.»

Veto: De voorstelling draait rond basiskrachten als de 'sterke nucleaire kracht'. Waren sommigen niet verbaasd over zo'n idee?

Dehaes: «Er waren dansers die mij zeiden dat ze niets van fysica kenden maar ik heb hen telkens verzekerd dat dat geen enkel probleem was. Ik wandel niet de studio binnen om dan te zeggen: 'Doe maar iets rond sterke nucleaire kracht.' Ik heb een duidelijk omlind idee waarvan we vertrekken en daarna is er ruimte voor de dansers om te improviseren. De wetenschappelijke onderbouw is enkel het uitgangspunt, iets waardoor ik heel erg gefascineerd ben. Ik was naar filmpjes aan het kijken over de *string theory*, een theorie die gaat over kleine energiekoördjes, nog kleiner dan atomen. Alles zou uit diezelfde energiestukjes zijn opgebouwd. Door daarover te lezen kwam ik al vrij snel op ideeën. Er is bijvoorbeeld een stuk waarvoor ik vertrok vanuit radioactiviteit en wegspringende deeltjes maar ik denk niet dat er iemand bij het bekijken van die scène, zelfs niet de grootste wetenschapper, gaat denken aan radioactiviteit. In die zin dienden die krachten echt puur als inspiratiebron. Voor een andere scène heb ik wel echt magneten gekocht die elk zestig kilogram kunnen dragen. Die heb ik de dansers in de handen gestopt, zodat ze door het afstoten van die magneten op een manier tegen elkaar konden leunen. De magneten worden nu niet meer in de voorstelling gebruikt, maar die ervaring heeft de dansers wel geïnspireerd.»

Veto: U danst zelf ook mee in de voorstelling. Is het niet moeilijk om zo het overzicht te bewaren?

Dehaes: «Tot nu toe heb ik al altijd in mijn eigen stukken meegedanst, dus ik ben het wel gewoon. Alles wat ik doe wordt steeds gefilmd en achteraf bekeken. Als ik een idee heb begin ik er meestal zelf rond te improviseren, dat wordt allemaal opgenomen en in stukjes aan elkaar gemonteerd. De choreografie die op die manier ontstaat, wordt dan aangeleerd aan de dansers. Dit keer is het de eerste keer dat ik voor een deel ook zelf buiten de voorstelling sta, omdat ik niet in alle scènes zit. Dat geeft

Filmfirmament |

The Visitor

Deze week presenteren we u 'The Visitor'. In de cinema door ons een best aangename prent bevonden, maar achteraf gezien bleef er niet al te veel van hangen. Doe er uw voordeel mee, het is uw leven. U bent oud en wijs genoeg.

GEERT JANSSEN |

Mogen we u voorstellen aan Walter Vale? Hij is hoogleraar aan Connecticut College, hij is een grijze muis, hij slaapt een driedubbele *burn-out* met zich mee, hij geeft al twintig jaar hetzelfde vak en kampt met een *writer's block*. Laat ons voor het gemak maar aannemen dat iedereen wel een dergelijke prof kent.

Op een goede dag moet Walter *last minute* richting New York om een hoogzwangere collega te vervangen op een belangrijk congres. In New York blijkt dat hij zijn appartement moet delen met een paar onverwachte gasten: de Syrische djembé-speler Tarek en zijn Senegalese vriendin Zainab. Vanuit het niets wordt Walter uit zijn lethargie geschopt door de aardse ritmes van funk en afrobeat. Tarek leert hem zelfs djembé spelen. In dit eerste derde van de film doet *The Visitor* nog het meest denken aan de droogkloterige grootstadkomedies van Woody Allen.

In deel twee verandert de toon naar een ballet van vrijheid en gevangenschap. Een namiddag djembé spelen in het park eindigt met een banaal conflict met de

flikken. Tarek wordt opgepakt en blijkt illegaal in de States te zijn. Walter doet hard zijn best om hem terug vrij te krijgen. Stiekem is hij al lang blij dat hij een excuus heeft om in New York te blijven. Hij heeft weer een reden om te leven.

Het laatste stuk van de film is nog het meest voorspelbare. Tareks moeder duikt op om haar zoon te redden. Langzaam begint het verdroogde hart terug te bonzen in de borstkas van weduwnaar Walter. Na een bezoekje aan *The Phantom Of The Opera* op Broadway slaat de vlam over en alles lijkt goed te komen. Maar dan deelt het noodlot een mokerslag uit.

CLASH

Verhaaltechnisch bezwijkt *The Visitor* net niet onder een lading narratieve gaten en inconsequenties, al verloopt de opbouw nogal stereotypisch. Qua cameravoering gebeurt er niets *fancy* en dat is maar goed ook. De soundtrack is een aangename *clash* tussen etherische klassieke pianomelodieën en de eerder vermelde aardse ritmes van funk en afrobeat. De acteerprestaties vallen in positieve noch negatieve zin opmerkelijk te noemen, al wordt de sullige Walter door Richard Jenkins met veel verve vertolkt. Hem kent u misschien als de patriarch in *Six Feet Under*.

Daar komt nog bij dat de moraal van het verhaal — illegalen zijn ook mensen — veel te politiek correct is voor hardvochtige cynische *bastards* als wijzelf. Kortom *The Visitor* is een grijze film, die een driedubbele *burn-out* met zich meesleept. Zoals gezegd: het is uw leven. U bent oud en wijs genoeg.

Steekkaart

Regie: Thomas McCarthy
Cast: Richard Jenkins, Haaz Sleiman, Hiam Abbass en Danaï Jekesai Gurira
Duur: 104 min
Release: 17/12/2008

studio
L E U V E N

Kort: Free your ass and your mind will follow

veel meer stress, omdat je alles uit handen moet geven en moet vertrouwen op je dansers. Je kan moeilijk tijdens de voorstelling vanuit de zaal nog aanwijzingen geven.»

Veto: Waaraan mogen de mensen zich verwachten?

Dehaes: «Bij dansvoorstellingen is het lange tijd de gewoonte geweest dat je op voorhand het programma-boekje moest lezen omdat je anders

niet wist waarover het ging. Ik deel liever gewoon beelden met mijn mensen waar ze van kunnen genieten. Ik hoop dus in de eerste plaats dat ze het gewoon een plezierige voorstelling vinden en dat ze ook af en toe geïntrigeerd zullen zijn door wat ze te zien krijgen.»

Meer info op www.kwaadbloed.com. Di. 16/12 20 wo. 17/12 in STUK.

(JOACHIM BECKERS)

Straattheater op de Grote Markt en circus op de Bruul

Het licht zien in de donkere dagen voor Kerstmis

Voor alle studenten die tijdens de blok in Leuven blijven, biedt 30CC de perfecte ontspanning tijdens de meest duistere dagen van het jaar. Het festival Donkere Dagen serveert het beste van het moderne circus op een bedje van winterse warmte, met als toetje enkele warm aanbevolen muzikale cultuurinjecties tegen winterse kwaaltjes.

FILIP TIELENS |

Vorig jaar werd de Diestsestraat omgetoverd tot een winterse avenue vol hartverwarmende culturele verrassingen en kon je aan boord gaan in een echte folkboot. Voor deze tweede editie van 'het laatste Leuvense festival van het jaar' pakt 30CC het grootser aan. Bovendien valt 'Donkere Dagen' dit jaar enkele dagen vroeger op de snelweg naar Kerstmis. Van zondag 21 tot en met dinsdag 23 december is het nog

drukker in Leuven en zijn de dagen nog korter. Tijdens je zoektocht naar pakjes serveert 30CC je cultuur in geschenkverpakking met een grote strik errond.

WINTER RAMBLAS

Het centrum van het gebeuren verschuift dit jaar naar de Grote Markt. *Sh'bang* is een klankspektakel waarin maar liefst 3000 buisklokken, een bashoorn en een nietsontzeggende Boem de luisteraar het gevoel geven de klokken van de dom

op de kerstmarkt in Keulen te horen slaan.

Naast stadskok Jeroen Meus heeft Leuven sinds dit jaar ook zijn eigen murgagroep. Dit moderne feestcomité naar Argentijnse traditie vaardigt voor de gelegenheid zijn percussiegroep af die je gegarandeerd de beentjes zal doen bewegen. Le BoTrio is een gezelschap van drie jonge circusartiesten die al geruime tijd toeren met hun succesvoorstelling *Rhythm & Beast*. De oertijd leek nog nooit zo dichtbij wanneer je hen gewapend met een knots de gekste stunts ziet uithalen op een trampoline.

Pol & Freddy brengen dan weer de ronduit hilarische voorstelling *Ready*, waarin ze slapstick vermengen met de verbazingwekkendste

stunts. *Funky juggling* en onnozel vernuft gebracht door 'twee randdebielen en hun speelgoed'. En om in Samsontermen te blijven: de arm van een van de artiesten lijkt echt van elastiek. Wat zou Kerstmis verder zijn zonder vuur? Fernando's *Intermezzo's* sluiten uw magische dag af met een mengeling van dans, acrobatie en vuurspuwen.

Lenny en zijn Wespen wonnen ooit het Interfacultair Songfestival en zijn ondertussen in navolging van Yevgueni aan een nationale doorbraak begonnen. Hun opperwesp Lenny laat je meezingen met de mooiste klassiekers van de lage landen. Ook al zijn de centjes na een lang en duur eerste semester op: alle voorstellingen zijn gratis, dus je weet wat te doen tijdens een leerpaauze.

CIRCUS MARCEL

Op het terrein van de Bruul staat de grote tent opgesteld van Circus Marcel, een van de meest vernieuwende Belgische groepen. Vijf artiesten doen je Cirque du Soleil vergeten in hun eerste voorstelling *G4*. Ze wagen zich aan sprongen van op grote hoogte en kleine, gevoelige muziekjes. Voor aanvang van het spektakel kan je je laven aan warme dranken en kerstbieren terwijl de Reusachtige Sneeuwkoningen van Dolle Pret je gegarandeerd met fonkeloogjes van verwondering doen terugdenken aan de tijd dat je nog niet hoefde te leren voor een examen.

De volledige programmatie is te vinden op www.30cc.be. Tickets verkrijgbaar bij In&Uit Leuven.

KULEUGEN

Maandag 15 december 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 12 — www.kuleugen.be

OVER DE SINT

BOEK BESPROKEN

Elke keer de redactie een boek heeft uitgelezen dat de moeite waard is, brengen we het aan u over. Een volle 11 maanden hebben we erover gezwogen en gezweet, maar eindelijk is hij uit. We stellen u voor: Op zoek naar de zwarte Piet.

Met zijn tweeënzestig pagina's is het boek niet direct een klepper van formaat. Toch is het gebrek aan kwantiteit zeker geen beletsel voor kwaliteit. Het plot en de spanning zijn zorgvuldig gestructureerd en opgebouwd en het eindgegeven is een thriller waar zelf de Da Vinci Code een puntje aan kan zuigen (pun not intended).

Het verhaal is heel banaal. Zwarte Piet Achmed is erin geslaagd te ontsnappen uit de ka-toenplantage van Sinterklaas. Hij weet zich een tijdlang te verstoppen voor de ordediensten door bij een lokaal gezin te infiltreren waar hij een achterkamertje in het achterhuis betreft.

Uiteindelijk komt de Sint hem toch terug op het spoor en met een ware kloppacht bereikt de thriller zijn hoogtepunt. De Piet wordt gegrepen en onderworpen aan tweeënvierzig slagen van de roe, tevens het aantal pagina's waarin hij niet ondergeschikt is aan de Sint.

Buiten het originele plot zijn er ook critici die pleiten voor een lezing als zijnde een ontdekkingsroman. De emotionele reis die de Sint doormaakt (bezorgd tot furieus met alle facetten tussenin) is pakkend en zal menig lezer zeker bekoren.

Verder is de roman ook structureel eenvoudig doch appetijtelijk. De effecten van

mise-en-abîme en schoorsteenromantiek verheffen het plot tot een Zuiderse lezing. Ook het motief van de stoomboot en de eeuwige reis van het leven vullen het algemene facet van het boek aan.

Opmerkelijk zijn ook de weinige taboes die geschuwd worden: vrouwelijke bebaarding, anale interraciale gemeenschap tussen een heilige en zijn ondergeschikten, oorkanker en racistische vreemdelingen zijn er maar enkele van.

Dat het boek een ware bestseller wordt staat vast, of het ook vele prijzen kan winnen is een andere zaak. Het boek is iets te avantgardistisch voor klassieke prijzen als de AKO-literatuurprijs (niet die vuile Leuvense boekhandel) of de Gouden Uil.

Desalnietemin, een aanrader passend met als eeuwig motto: wie braaf is krijgt lekkers, wie stout is moet op zijn *mulle* geslaan worden!

Schamper lijdt aan minderwaardigheidscomplex

Week na week biedt het Gentse studentenblad Schamper een inblik in de publicaties van haar Leuvense tegenhanger Veto en het Antwerpse Dwaars. Week na week werd echter steeds een bittere toon vastgesteld. De KULEUGEN trok op onderzoek.

We begonnen in Leuven en organiseerden een tafelronde met enkele psychologen. De professoren in kwestie namen alle publicaties door en kwamen unaniem tot een besluit: "Schamper lijdt aan een minderwaardigheidscomplex en ventileert die woede via zijn geëigende kanalen op de zelfverklaarde voorbeelden." Het is volgens insiders van de pers ook te verstaan dat Schamper het koud heeft in de schaduw van Veto, laat staan in de vries-temperaturen van de KU-

Leugen.

Eens in Gent, lieten we uuk de mensen van Schamper aan het wuurd. Officieel wilde niemand reageren, maar achter de schermen kregen we toch een Gentse Schamperstudent aan het praten: "Vooral oenzen uufdredacteurrrr zie greuwn van jalozie, moat. Ei kannet nie verkggrrroppen dat dei Luvenairs mijer fangs ein opt'enternèt, waar. Oenzen uufdredacteurrrr zoe gère veto ne kluut aftrekken en ze me ulder muile tegen de Dampuurtt plàkkè," vertelt de jonge snaak.

Jawel, Veto heeft meer fans op Facebook dan de Gentse studentenkrant. Maar ook inzake nieuwswaarde is er jaloezie. Snaak vertelt: "Nen afgezette rectorr daar kunne wei alien maar van druume, waar. Uuk de scuups die veto verwuurt koste sohmige scicchrijvers nie verkroppe. Daaroem isser an de Dampuurtt an alternatieve krant begost. Mugelijk wordt die nieuwe krant Veto geduupt. Maar da is nog nie zeker waar, waar."

Toen we vertrokken kregen we nog de volgende leuze mee: "Luven is de wijste stad vant land, waar!"

Intussen hebben we vernuume dat deze medewerker werd gelyocht aan het Gravensteen. Lichaamsdelen werden teruggevonden aan de Dampuurtt en Duuverpuurt.

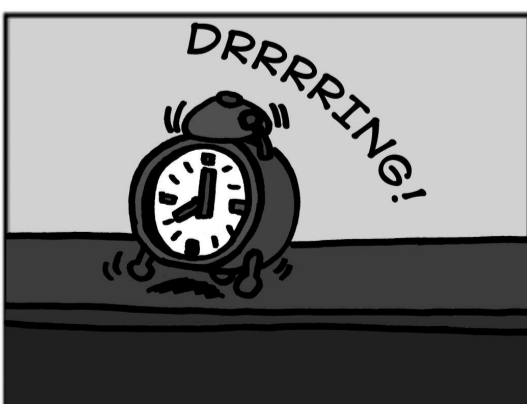
WEG MET WARME TRUIENDAG

De K.U.Leuven wil graag besparen op verwarmingskosten. Met een thermostaat die al een graadje of twee lager staat

nam de Inrichtende Overheid geen genoegen. Een "warme truiendag" diende de gemeederen te bedaren.

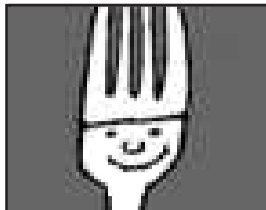
Freddy

door Sh3L14C

De professoren vielen echter uit de lucht. "Hoezo de verwarming wordt lager gezet?" vertelt een prof, "op ons kantoor is het niet te harden van de warmte. Ik draag zelf nog mijn shorts op kantoor." Ook een andere prof werd gespot terwijl hij even zijn werk-sauna verliet.

www.shellac.be

Menu van de week

in Alma 1-2-3

16 - 19 december 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Vleesballetjes in tomatensaus	2,60
Groentenburger met andijvie in roomsaus A2+A3	3,90
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	4,50
Wienerschnitzel met boontjes en gratin-aardappelen A2+A3	4,50
Gebakken visfilet met Bearnaisesaus en broccoli	4,90
Steak met groenten en saus A1+A3	4,90
Kippenlapje in orloffsaus met gebakken witloof, kroketten, appel en veenbessen	4,90
Quornburger in orloffsaus met gebakken witloof, kroketten, appel en veenbessen A1	4,90

woensdag

Fishticks met tartaarsaus	2,60
Koninginnenhapje A1	3,40
Loempia met Marco-Polosaus en wokgroenten	3,40
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst A1	3,90
Lasagne met zalm	4,50
Steak met groenten A2	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	4,50
Kippenlapje in orloffsaus met gebakken witloof, kroketten, appel en veenbessen A1+A3	4,90
Quornburger in orloffsaus met gebakken witloof, kroketten, appel en veenbessen	4,90

donderdag

Kippenbout, zoetzure currysous, vichy wortelen en gebakken rijst	2,60
Koninginnenhapje A2	3,40
Moussaka met Griekse sla A1+A3	3,40
Boomstammetje met archiducsaus en schorseneren	3,90
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	4,50
Tagliatelli met spekjes en broccoli A1+A3	4,50
Spaghetti bolognaise A2	2,60-3,00
Kippenlapje in orloffsaus met gebakken witloof, kroketten, appel en veenbessen A1	4,90
Quornburger in orloffsaus met gebakken witloof, kroketten, appel en veenbessen A1	4,90

vrijdag

Vleekroketten met peperroomsaus en fijne boontjes A2+A3	2,60
Koninginnenhapje A1+A2	3,90
Groentennuggets met prei in room A1+A2	3,90
Pangasiusfilet met bieslooksous en tomaten-paprikamengeling	4,90
Kippenlapje in orloffsaus met gebakken witloof,	

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege**

(advertentie)

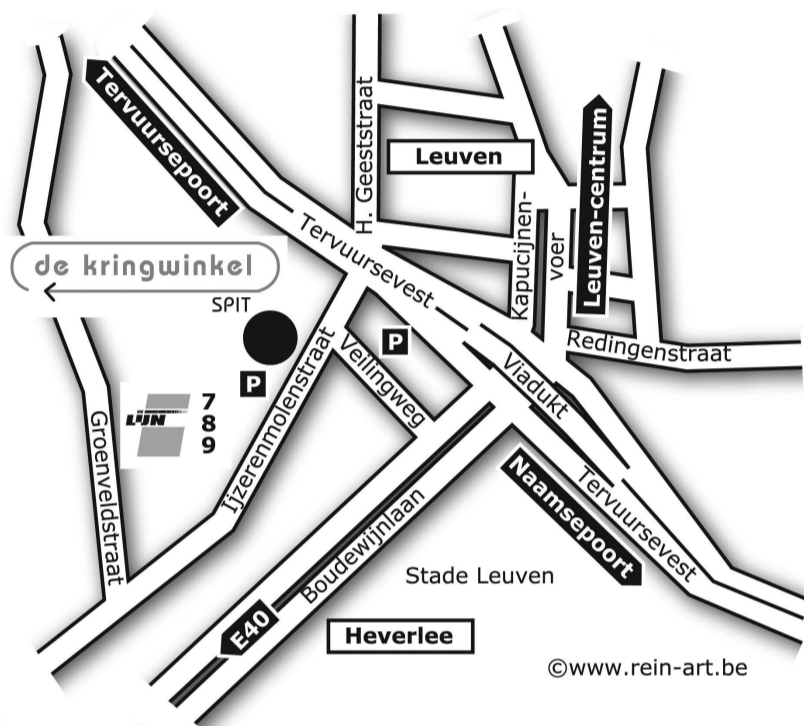
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

CORPS FLAMINEA is een studentenvereniging, anders dan alle andere. Oppericht in 1989, betrekken we een gezellige, stijlvol studentikoze omgeving te creëren voor heren studenten, wars van enig politiek of religieus standpunt. En daar zijn we meer dan in geslaagd!

Let wel: we zijn géén club. De grote meerderheid van onze activiteiten organiseren we in ons unieke Corpshuis in de Brabanconnestraat 34. Dit huis biedt voor elk wat wils. Naast enkele welvoorzien studentenkoten vind je er ook ons salon, een feestzaal en zelfs onze eigen bar! Dit huis is ons tijdloos herkenningspunt in jouw studentenstad, waar je je kan begeven onder vrienden.

Wij zoeken

ENTHOUSIASTE STUDENTEN

met een zwak voor **TRADITIE** en een hart voor **STIJLVOLLE KAMERAADSCHAP**

WAT HEEFT CORPS FLAMINEA JOU CONCREET TE BIJDEN ?

Te veel om op te noemen, maar laten we er een paar belangrijke dingen uitlichten :

- Je krijgt een unieke kans om deel uit te maken van het enige Corps in ons land.
- Wie lid wordt van Flaminea maakt vrienden voor het leven. Wij onderhouden een actief contact met onze afgestudeerden, die de studenten met raad en daad bijstaan.
- Wij organiseren geregeld gezellige activiteiten van allerlei aard zoals informele bijeenkomsten, lezingen, uitstappen in binnen- en buitenland, contacten met Europese universiteiten en studenten, stijlvolle cantussen,...
- Naar onze activiteiten kom je in jas en das. Kielen en labojassen zijn er absoluut niet nodig.
- Wij bieden je de mogelijkheid je jaren te Leuven op een aangename en nuttige manier door te brengen, door je het juiste evenwicht te doen vinden tussen plezier en studie.

WIL JE SNEL MEER INFO VERKRIJGEN ?

BEL DOMINIQUE VAN PEER

bij Flaminea op

0471.37.23.65

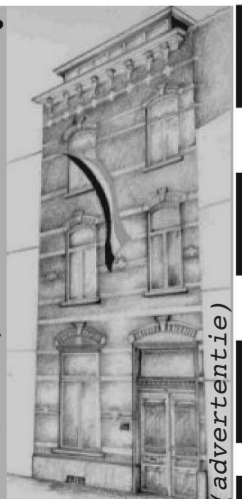
elke dag tussen 15 en 22 uur, wanneer het jou past.

Tijdens een eenvoudig telefoontje kom je onmiddellijk meer over ons te weten. Of stuur een SMSje en wij bellen je dan zelf op.

Je kan ook mailen naar :

dominique@flaminea.be

of gewoon eens langs gaan in het Corpshuis in de Brabanconnestraat 34. Wij trakteren je graag een pint!

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 12
Maandag - 15 december 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'zongedroogde tomaat' Lamberts

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'salami' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:

Maud 'Versace' Oeyen, Ruben 'Pavarotti' Bruynooghe, Christine 'tiramisu' Laureys, Eric 'calcio' Laureys & Roel 'cervelaat' Moeurs

Medewerkers deze week:

Joachim 'vulkaan' Beckers, Pieterjan 'vrij' Bonne, Thomas 'Umberto Eco' Buysens, Liesbet 'Fiat' Coolen, Jeroen 'Berlusconi' Deblaere, Pieter 'mozzarella' Declercq, Jelle 'Ferrari' Dehaen, Elisabet 'sterretjes' De Schutter, Jurgens 'pizza' D' Ours, Tom 'laars' Demeyer, Elke 'basilicum' Desanghere, Lisa 'Etna Develtere, Wouter 'sabayon' Dhaese, Maarten 'parmaham' Goethals, Herlinde 'parmezaan' Hiele, Geert 'Sicilië' Janssen, Thibaut 'La vita è bella' Lepouttre, Michiel 'carpaccio' Leen, An 'fascisme' Moerenhout, Martijn 'Ganda' Sermeus, Kris 'dolce' Vanelderen, Xavier 'tagliatelle' Vankeirsbulck, Bo 'prosciutto' Vanluchene.

Cartoons:

Negu & Sh3L14C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Ken Lamberts, Christoph Meeussen, Roel Moeurs & Maud Oeyen

Eindredactie:

Roel Moeurs & Christoph Meeussen

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies 'de kerk' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (Italiaanse exportproducten, tekst, foto, layout,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Berichten

TALENFESTIVAL

Op zaterdag 7 februari 2009 zal het tweede Talenfestival in Leuven plaatsvinden, na een eerste geslaagde editie op 23 februari 2008. Dit organiseren we samen met de Stad Leuven en met het Centrum voor Levende Talen van de K.U.Leuven.
Er worden 20 verschillende talen voorgesteld.

PETITIE

Op woensdag 3 december kregen we van de Inrichtende Overheid een korte e-mail met de droge mededeling dat na een evaluatie beslist werd het mandaat van de rector niet te verlengen. Via de officiële kanalen werd echter niet meegedeeld waarom de vastgestelde negatieve punten zwaarder doorwogen dan de positieve punten. Veel personeelsleden kunnen niet begrijpen hoe zo een drastische beslissing zonder debat aan onze universiteit kan opgelegd worden.

Om onze verontwaardiging over deze gang van zaken te uiten, hebben we met een ad hoc werkgroep beslist om een register te openen waarin we de universitaire gemeenschap steun vragen voor de volgende punten:

(I) Wij vragen algemene rectorverkiezingen als enige bindende evaluatieprocedure.

(II) Wij vragen een universitas-profiel voor onze rector, dat overigens krachtadig bestuur niet hoeft uit te sluiten.

(III) Wij vragen waardering voor de merites van de huidige rector en van zijn ploeg. Des te meer omdat een woord van dank in de communicatie van de externe bestuurders pijnlijk ontbrak.

(IV) Wij vragen open communicatie, dwz méér dan een korte e-mail die dan resulteert

in een discussie in de pers.

U kan het steunregister online ondertekenen door uw gegevens in te vullen op < http://www.ipetitions.com/petition/steunregister > en op "sign petition" te drukken. U hoeft geen rekening te houden met de sponsor site die bij de registratie geactiveerd wordt.

Ondertekenen kan ook aan de Hallen (Naamsestraat 22) op donderdag 18 december tussen 14u en 16u, net voor de kerstceptie.

Voor de kerstvakantie zullen we het register aan de rector, aan de voorzitter van de Raad van Bestuur en aan de voorzitter van de Inrichtende Overheid overhandigen.

Wij hopen op uw massale steun!

Bert Cornillie
Anke Gilleir
Jean-Christophe Verstraete

Bij het ter perse gaan hadden 1400 leden van de universitaire gemeenschap het steunregister ondertekend.

OXFAM WERELDWINKELS

Om de consumenten de kans te geven kennis te maken met onze eerlijke geschenken, organiseert Oxfam-Wereldwinkel Leuven van vrijdag 12 december en zaterdag 13 december van 10 tot 20 uur en zondag 14 december 2008 van 12 tot 18 uur een geschenkenbeurs in het ACW-gebouw, Bondgenotenlaan 131, 3000 Leuven). Bezoekers kunnen er ook genieten van een frisse pint, een kopje koffie, een (h)eerlijk glas wijn of sap. Voor meer informatie over de geschenkenbeurs kan u terecht bij Inge Pauwels op nummer 0477/42 35 52.

Medewerker van de week

Koen Demyttenaere
Bedankt voor het photoshopidee!

GREENWAY

Parijsstraat 12 - 016 30 97 35 - www.greenway.be

Suggesties december:

Join the club-sandwich: de vegetarische versie van een klassieker. Verkozen tot "Beste broodje van België" 7 euro

Toscaanse bonensalade: salade met linzen, kikkererwten, rode bonen, borlotti bonen, tomaat, artisjokhart, peterselie, look en citroen 5,50 euro

Greenway's hutsepote: winterse stoofschotel met raapjes, savooikool, spruitjes, bataat, ajuin, geroekte tofu, worstjes en seitan 9 euro

Indische bloemkool-broccoli quiche: groentenquiche met verse gember, koriander en garam massala kruiden 7 euro

Raclette wrap: tortilla gevuld met aardappel, raclettekaas, tomaat, gemengde sla en een sausje 7 euro

Pittige Peking wok: Chinees wokgerecht met groentjes, tofu en soya saus 8,50 euro (advertentie)

Wij tikken met plezier al uw werkjes.

Kris Rosselle
Hof ter Bekelaan 12
3020 Herent-Winksele
Tel. 016/20 70 77

(advertentie)

Radio Scorpio

MAANDAG

Scorpio Scoops (18-19u):

- De hoofdredacteur van Veto te gast Netwaves (21-22u):
- De beste netlabelreleases van 2008

DINSDAG

Camera Obscura (19-20u):

- Franse Cinema: deel 1, Recensies en sneakverslag, Filmtickets te winnen

WOENSDAG

Scorpioscoops (18-19u):

- De gamerubriek

DONDERDAG

A propos (19-20u):

- Kan kunst de wereld redden? A propos zoekt het uit

Op vrijdag 2 januari van 14 uur tot middernacht op 106 FM: De Beste 106 van 2008, of het eindejaarslijstje van Radio Scorpio. Er zijn massa's cd's te winnen!

Minisudoku

6	7			4				
5		3		1		6		
1			6	7		4	8	
3		7	8		4			5
		5	7			3	4	
						7	1	6
	8				2			
4			3	9			6	2
							5	7

Oplossing

8	2	5	1	3	9	7	6	4
9	3	7	6	8	4	2	5	1
1	6	4	7	5	2	3	8	9
7	5	3	4	2	6	1	9	8
2	4	9	8	1	3	5	7	6
6	1	8	9	7	5	4	3	2
4	7	1	5	6	8	9	2	3
3	9	6	2	4	7	8	1	5
5	8	2	3	9	1	6	4	7

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

“Volgend jaar ga ik een boek schrijven”

Samen met Tom Kestens (Lalalover) trekt Sarah Bettens door de Lage Landen met haar theatershow 'Never say goodbye' waarin ze covers brengt van haar 'all time favorites'. Wij hadden het met haar over haar idolen, politiek en het boek dat ze volgend jaar zal proberen te schrijven: "Of ik dat wel kan zal zich nog moeten uitwijzen."

LISA DEVELTERE |

Sarah Bettens: «Het leuke aan deze tour is dat er elke avond een heel andere sfeer is. In een zaal als de AB zijn het vooral de echte fans die komen terwijl je in de culturele centra voor een hele hoop mensen speelt die nog nooit een Sarah Bettens-concert gezien hebben. Ik vind dat heel plezant.»

Veto: *U brengt tijdens deze tour allemaal covers van uw idolen. Is er een die uw absolute idool is?*

Bettens: «Het gaat meestal om de nummers op zich. Er zitten mensen tussen die ongelooflijke dingen gedaan hebben en er zijn er ook die maar één bekend liedje hebben gehad. Een nummer dat er voor mij echt uitspringt is *I can't make you love me* van Bonnie Raitt. Dat is zo een van die liedjes die je op eender welk moment van de dag kan opzetten. Het is een van de enige twee nummers die we twee jaar geleden ook gespeeld hebben op de theater-tour en toch heeft het elke avond nog iets. Je kan er gewoon niet naast. *Den Tommy* (Kestens, red.) zegt achteraf ook altijd: "Goh, nu ben ik weer helemaal kapot van dat nummer". Dat is zo intriest en zo mooi gezegd zonder dat het zielig is in combinatie met de melodie. Voor mij is dat een van de beste nummers ooit geschreven. Heel leuk om te zingen.»

Veto: *Bent u ook fan van haar andere werk?*

Bettens: «Ik ben een grote fan van Bonnie Raitt. Ik vind niet al haar haar bluesy dingen even goed, maar als zangeres is zij een van mijn favoriete zangeressen en ze is bovendien een van de beste slide-gitaristen. Ik vind het altijd bewonderenswaardig wanneer iemand iets kan doen — of het nu een vrouw of een man is — in een wereld waar ze niet honderd procent welkom zijn of een wereld waar niemand het je echt heeft voorgegaan.»

MUZIEKINDUSTRIE

Veto: *Er wordt wel vaker gezegd dat het moeilijk is om als vrouw mee te draaien in de muziekindustrie.*

Bettens: «Ja, als ik zo rond mij heen kijk hebben zeker muzikanten het daar moeilijk mee. De ontzettend goede vrouwelijke gitaristen kan je op één hand tellen. Ik ken zelfs geen enkele leadgitariste die echt fantastisch is. Is dat omdat vrouwen dat echt veel minder goed kunnen? Of krijgen ze minder kansen? In de R&B-wereld is dat helemaal anders: als je grote borsten hebt en die er wat laat uithangen, lukt het wel. Binnen onze branche, de ietwat serieuze pop, blijkt het voor vrouwen toch een stuk moeilijker. Voor mij is dat nooit een probleem geweest, maar ik voel het wel in de wereld rondom mij.»

Veto: *Met 'Daddy's Gun' dat over wapenbezit gaat, schreef u voor het eerst een nummer met een politieke boodschap. Bij de vorige federale verkiezingen kwam je broer Gert op voor Groen! Zal de nieuwe plaat van K's Choice meer politiek getint zijn?*

Bettens: «Ik heb het er eigenlijk nog niet met hem over gehad. In het verleden begonnen we altijd te

schrijven en zagen dan wel waar we uitkwamen. Wel zijn we op een natuurlijke manier, door wat ouder te worden en geen twintigers meer te zijn, met andere dingen bezig. Niet dat we vroeger ongeëngageerd wa-

“Als je grote borsten hebt en die er wat laat uithangen, lukt het wel”

ren, maar op die leeftijd ben je veel meer met jezelf bezig en met de zoektocht naar evenwicht in je leven. Persoonlijk waren mijn latere twintiger jaren redelijk heavy door te ontdekken wie ik eigenlijk was. Nu pas, nu er een balans is, kan ik over

veel gebabbel. Wanneer mensen echt het gevoel hebben dat er iets kan veranderen en er hoop is, is dat volgens mij al de helft van het werk. Hoe het echt zal uitdraaien, zullen we de volgende vier jaar wel zien.»

Veto: *U woont in een regio waar voornamelijk op de Republikeinen gestemd wordt. Wat was daar de reactie op de verkiezing van Obama?*

Bettens: «Ik ben niet meer thuis geweest sinds de verkiezingen, maar ik heb het gevoel dat mensen die voor

McCain stemden nu zeggen: "Het is voorbij, de strijd is gestreden. Obama is de nieuwe president en nu moeten we ons achter hem zetten". Ik hoop dat dit zich over het hele land zal verspreiden. Dat gaat wel zo in Amerika: mensen willen zich

de progressieven, ook al is het maar met één procentje, een meerderheid hebben waardoor de andere 49 procent zich gewoon zal moeten aanpassen. Voor mij bestaat er dus geen twijfel over dat dat in mijn leven allemaal nog wel goed zal komen. Ik ben optimistisch.» (lacht)

BOEK

Veto: *Denkt u dat het iets is dat u altijd zal blijven doen, muziek maken?*

Bettens: «Of ik over twintig jaar nog altijd aan het toeren zal zijn weet ik niet, maar ik hoop wel altijd met muziek bezig te kunnen blijven. Misschien voor andere mensen of voor film of tv. Ooit wil ik ook eens een scenario schrijven en volgend jaar ga ik een boek schrijven. Ik denk dat muziek en schrijven altijd wel deel zal blijven uitmaken van mijn leven ook al is het niet met dezelfde intensiteit als ik er momenteel mee bezig ben.»

Veto: *Zal het boek een roman worden?*

Bettens: «Nee, het zal non-fictie

van in *De Standaard* ook een analyse geven van wat er rond u in Johnson City gebeurt?

Bettens: «Ja, dat is mogelijk. Ik sta er absoluut voor open dat het over mijzelf, maar ook helemaal niet over mijzelf kan gaan en er een hoop politiek gebabbel tussen zal sluipen en beschrijvingen van wat er rond mij gebeurt.»

Veto: *Vanwaar komt het idee om een boek te schrijven?*

Bettens: «Een uitgeverij heeft mij erover aangesproken en ik heb dat vroeger wel al gedacht: "Ooit wil ik een boek schrijven." Eigenlijk was ik het nog niet van plan, maar we hebben een paar keer samengezeten en nu wil ik wel het wel eens proberen.»

Veto: *Schrijft u wel vaker?*

Bettens: «Nee, naast die columns eigenlijk niet. Ik vond dat wel een heel plezante uitdaging en ik deed het graag, maar een boek schrijven is natuurlijk iets anders. Of ik dat wel kan zal zich nog moeten uitwijzen.»

HOT POT

Veto: *Vorige maand werd u op de Lesbienndag uitgeroepen tot winnaar van de 'Hot pot poll' en ook al voor uw coming-out had u veel lesbische fans. Bent u een voorbeeld?*

Bettens: «Dat heb ik in ieder geval niet gepland. De lesbische gemeenschap — en ik spreek dan ook uit mijn eigen ervaring — is nog steeds een minderheidsgroep en zoekt mensen die out zijn, succesvol zijn en mainstream geaccepteerd worden. Of je nu 14 of 28 jaar bent, als je met jezelf aan het worstelen bent, kunnen zij een soort inspiratie zijn. Ik heb dat zelf ook als ik Ellen Degeneres aan het werk zie. Zij heeft in de VS een praatprogramma in de namiddag dat elk jaar een Emmy wint. Het idee dat al die conservatieve huisvrouwen daar 's middags naar aan het kijken zijn en dat zij het als open lesbische zo ver heeft geschopt, is een stap in de goede richting. Ik denk dat ik dat voor heel veel mensen ook ben. We weten allemaal dat in de televisie-, radio- en muziekwereld het vol homo's en lesbiennes zit die allemaal nog in de kast zitten. Je zou er echt van opkijken.»

Veto: *Zouden zij ervoor moeten uitkomen?*

Bettens: «Ja, daar is absoluut nood aan, maar iedereen moet zich outen op het moment dat ze daar zelf klaar voor zijn. Ik ben er zelf altijd door geïnspireerd en ik zou iedereen aanporren zich te outen. Vooral in een land als België. Dat er hier nog mensen schrik hebben dat hun carrière voorbij zal zijn, daar kan ik niet bij. Dus langs de ene kant is het een beslissing die je zelf moet maken, maar langs de andere kant denk ik: "If you're not a part of the solution, you're a part of the problem". Als je voor jezelf niet ok bent, hoe kan je dan verwachten dat de wereld mee gaat?»

Het volledige interview vind je op

(LISA DEVELTERE)

andere dingen beginnen schrijven.»

Veto: *In Ter Zake en in De Standaard werd naar uw mening gevraagd over de Amerikaanse verkiezingen. Was dat iets waar u enorm mee bezig was?*

Bettens: «Ja en hoewel er in Tennessee geen hoop was voor Obama, hebben we toch mee campagne gevoerd voor de Democratische Partij. Door die columns te schrijven voor *De Standaard* volgde ik op de voet hoe de mensen in mijn buurt over de verkiezingen praatten. Ik heb nog nooit zo sterk het gevoel gehad dat er iets heel belangrijks te gebeuren stond. Meer nog dan toen Bush voor zijn tweede ambtstermijn verkozen werd, leefde het gevoel dat als de Republikeinen zouden winnen, het slecht zou zijn voor heel de wereld. De opluchting was dan ook niet te meten. Het blijft natuurlijk politiek en er zullen geen wonderen gebeuren. Politiek is namelijk vooral

uiteindelijk toch allemaal achter hun president zetten ook al was het de laatste persoon waarvoor ze zouden gekozen hebben.»

Veto: *Obama won wel de verkiezingen, maar tegelijkertijd werd onder andere in California de fameuze Proposition 8 goedgekeurd die het homohuwelijk er terug verbiedt.*

Bettens: «Dat is inderdaad een grote stap terug. De goedkeuring van Proposition 8 was wel heel close; op een dag zal dus de 48% tegen en 52% voor, 52% voor en 48% tegen zijn. Dat is echt niet ver weg. Je kan namelijk nooit iedereen tegelijkertijd over de streep trekken. Heel veel mensen zeiden ook dat Amerika niet klaar was voor een zwarte president en hij is er nu. Al de mensen die vonden dat dat niet kon, hebben nu de volgende vier jaar de tijd om zich daaraan aan te passen. Ik denk dat dat met het homohuwelijk hetzelfde is. Op een bepaald moment moeten

worden. Er moet nog veel gebrainstormd worden over wat ik er juist mee wil doen. Het voorlopige idee is dat ik een *sabbatical* van een paar maanden ga nemen en een tijdje niet ga reizen en gewoon inwoner zal zijn van Johnson City. Ik zal daar dan enkele lessen Spaans en piano volgen en op zondag gewoon gaan voetballen met vrienden. Gewoon thuis zijn zal het uitgangspunt vormen. In dagboekstijl zal ik dan

“In de muziekwereld zit het vol homo's en lesbiennes die nog in de kast zitten”

over mijn leven vertellen en aan de hand daarvan terugkeren naar alle dingen die ik met K's Choice heb meegemaakt.»

Veto: *Zal u dan zoals in uw column*

www.veto.be Dinsdag speelt Sarah Bettens voor een uitverkocht Depot. De cd die bij de show hoort, kan je op *www.sarahbettens.be* bestellen.